

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

COMPTE RENDU INTÉGRAL
AVEC
COMPTE RENDU ANALYTIQUE TRADUIT
DES INTERVENTIONS

INTEGRAAL VERSLAG
MET
VERTAALD BEKNOPT VERSLAG
VAN DE TOESPRAKEN

SÉANCE PLÉNIÈRE

PLENUMVERGADERING

jeudi
14-10-2004
Matin

donderdag
14-10-2004
Voormiddag

<i>cdH</i>	<i>centre démocrate Humaniste</i>
<i>CD&V</i>	<i>Christen-Democratisch en Vlaams</i>
<i>ECOLO</i>	<i>Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales</i>
<i>FN</i>	<i>Front National</i>
<i>MR</i>	<i>Mouvement réformateur</i>
<i>N-VA</i>	<i>Nieuw-Vlaamse Alliantie</i>
<i>PS</i>	<i>Parti socialiste</i>
<i>sp.a-spirit</i>	<i>Socialistische Partij Anders – Sociaal progressief internationaal, regionalistisch integraal democratisch toekomstgericht</i>
<i>VLAAMS BLOK</i>	<i>Vlaams Blok</i>
<i>VLD</i>	<i>Vlaamse Liberalen en Democraten</i>

<i>Abréviations dans la numérotation des publications :</i>		<i>Afkortingen bij de nummering van de publicaties :</i>	
<i>DOC 51 0000/000</i>	<i>Document parlementaire de la 51e législature, suivi du n° de base et du n° consécutif</i>	<i>DOC 51 0000/000</i>	<i>Parlementair document van de 51e zittingsperiode + basisnummer en volgnummer</i>
<i>QRVA</i>	<i>Questions et Réponses écrites</i>	<i>QRVA</i>	<i>Schriftelijke Vragen en Antwoorden</i>
<i>CRIV</i>	<i>version provisoire du Compte Rendu Intégral (couverture verte)</i>	<i>CRIV</i>	<i>voorlopige versie van het Integraal Verslag (groene kaft)</i>
<i>CRABV</i>	<i>Compte Rendu Analytique (couverture bleue)</i>	<i>CRABV</i>	<i>Beknopt Verslag (blauwe kaft)</i>
<i>CRIV</i>	<i>Compte Rendu Intégral, avec, à gauche, le compte rendu intégral définitif et, à droite, le compte rendu analytique traduit des interventions (avec les annexes)</i>	<i>CRIV</i>	<i>Integraal Verslag, met links het definitieve integraal verslag en rechts het vertaald beknopt verslag van de toespraken (met de bijlagen)</i>
	<i>(PLEN: couverture blanche; COM: couverture saumon)</i>		<i>(PLEN: witte kaft; COM: zalmkleurige kaft)</i>
<i>PLEN</i>	<i>séance plénière</i>	<i>PLEN</i>	<i>plenum</i>
<i>COM</i>	<i>réunion de commission</i>	<i>COM</i>	<i>commissievergadering</i>

<i>Publications officielles éditées par la Chambre des représentants</i>	<i>Officiële publicaties, uitgegeven door de Kamer van volksvertegenwoordigers</i>
<i>Commandes :</i>	<i>Bestellingen :</i>
<i>Place de la Nation 2</i>	<i>Natieplein 2</i>
<i>1008 Bruxelles</i>	<i>1008 Brussel</i>
<i>Tél. : 02/ 549 81 60</i>	<i>Tel. : 02/ 549 81 60</i>
<i>Fax : 02/549 82 74</i>	<i>Fax : 02/549 82 74</i>
<i>www.laChambre.be</i>	<i>www.deKamer.be</i>
<i>e-mail : publications@laChambre.be</i>	<i>e-mail : publicaties@deKamer.be</i>

SOMMAIRE

Excusés	1
Reprise de la discussion de la déclaration du gouvernement	1
<i>Orateurs:</i> Luc Goutry, Rudy Demotte , ministre des Affaires sociales et de la Santé publique, Brigitte Wiaux, Sabien Lahaye-Battheu, Charles Michel, Yvan Mayeur, Walter Muls, Hagen Goyvaerts, Gerolf Annemans , président du groupe VLAAMS BLOK, Freya Van den Bossche , ministre de l'Emploi, Guido Tastenhoye, Cemal Cavdarli, Olivier Maingain, Bart Laeremans, Carl Devlies	
ANNEXE	47
DECISIONS INTERNES	47
PROPOSITIONS	47
DEMANDES D'AVIS AU CONSEIL D'ETAT	47
DEMANDE D'AVIS AU CONSEIL SUPERIEUR DES INVALIDES DE GUERRE, DES ANCIENS COMBATTANTS ET VICTIMES DE GUERRE	47

INHOUD

Berichten van verhindering	1
Hervatting van de bespreking van de verklaring van de regering	1
<i>Sprekers:</i> Luc Goutry, Rudy Demotte , minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, Brigitte Wiaux, Sabien Lahaye-Battheu, Charles Michel, Yvan Mayeur, Walter Muls, Hagen Goyvaerts, Gerolf Annemans , voorzitter van de VLAAMS BLOK-fractie, Freya Van den Bossche , minister van Werk, Guido Tastenhoye, Cemal Cavdarli, Olivier Maingain, Bart Laeremans, Carl Devlies	
BIJLAGE	47
INTERNE BESLUITEN	47
VOORSTELLEN	47
VERZOEKEN OM ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE	47
VERZOEK OM ADVIES VAN DE HOGE RAAD VOOR OORLOGSINVALIDEN, OUD-STRIJDERS EN OORLOGSSLACHTOFFERS	47

SÉANCE PLÉNIÈRE

du

JEUDI 14 OCTOBRE 2004

Matin

PLENUMVERGADERING

van

DONDERDAG 14 OKTOBER 2004

Voormiddag

La séance est ouverte à 10.02 heures par M. Herman De Croo, président.
De vergadering wordt geopend om 10.02 uur door de heer Herman De Croo, voorzitter.

Ministre du gouvernement fédéral présent lors de l'ouverture de la séance:
Tegenwoordig bij de opening van de vergadering is de minister van de federale regering:
Guy Verhofstadt.

Le **président**: La séance est ouverte.
De vergadering is geopend.

Une série de communications et de décisions doivent être portées à la connaissance de la Chambre. Elles seront reprises en annexe du compte rendu intégral de cette séance.
Een reeks mededelingen en besluiten moet ter kennis gebracht worden van de Kamer. Zij zullen in bijlage bij het integraal verslag van deze vergadering opgenomen worden.

Excusés**Berichten van verhindering**

Annemie Roppe, Bert Schoofs, Greet Van Gool, pour raisons de santé / wegens ziekte;
Zoé Genot, pour devoirs de mandat / wegens ambtsplicht.

- 01 Reprise de la discussion de la déclaration du gouvernement**
01 Hervatting van de bespreking van de verklaring van de regering

La discussion de la déclaration du gouvernement est reprise.
De bespreking van de verklaring van de regering is hervat.

Collega's, ik moet u eraan herinneren dat de spreektijd die de fracties op mijn voorstel hebben aanvaard grosso modo is uitgeput. Mijnheer de eerste minister, u weet dat ik een akkoord had met de fracties over een spreektijd van ongeveer twee uur voor elke fractie van de oppositie en één uur voor de fracties van de meerderheid. Ik weet wel dat er onderbrekingen zijn geweest. Het debat was gisteren levendig en interessant, maar ik zie, collega Gouty - je ne vise personne - dat u al dicht tegen de limieten zit. Ik zeg heel kort hoe ver we staan. CD&V staat op 147 minuten, cdH op 64 minuten, sp.a-spirit op 88 minuten - over de limiet - en de MR dispose encore de 33 minutes. Il y a encore du temps pour M. de Donnea. Het Vlaams Blok staat op 78 minuten, de PS heeft nog 45 minuten spreektijd. VLD zit met 67 minuten reeds over de limiet. Ecolo heeft 64 minuten spreektijd gebruikt. Ik vraag een inspanning van bondigheid voor zij die vandaag het woord zullen voeren.

Je demande de pouvoir gérer les débats jusqu'à midi, midi et quart. Et puis, je tâcherai de voir s'il y a encore - avec tout mon respect - un "solde" d'orateurs cet après-midi. Il y aura pas mal de votes cet après-midi, et peut-être encore des prises en considération qui peuvent soulever l'une ou l'autre question. Sans oublier le vote sur la résolution de M. le premier ministre qui ne pourra se faire qu'après 16h20, puisqu'il faut 48 heures entre le dépôt et le vote, comme vous le savez.

Ik heb gisteren nog enkele namen aangehaald die op de lijst van vandaag zouden komen. Wij hebben

afgesproken, mijnheer Goutry, dat u de spits zou afbijten in deze voor mij niet meer vroege ochtend. Het woord is aan de heer Goutry.

Puis ce sera Mme Wiaux. J'ai un arrangement avec M. Goutry. J'ai aussi obtenu un accord avec votre chef de groupe sur la concision des propos. M. Arens m'a dit qu'il n'insistait pas. Enfin, nous verrons bien!

01.01 Luc Goutry (CD&V): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de eerste minister, collega's, ik zal proberen mij zo kort en krachtig mogelijk uit te drukken, zodat de timing van het debat kan worden gerespecteerd.

Namens de CD&V-fractie zal ik een paar opmerkingen formuleren over het budget van de ziekteverzekering. Dat is trouwens een belangrijk thema. Wij brengen het hier zelf ter sprake, collega's, omdat de eerste minister in zijn beleidsverklaring hierover, voor zover ik weet, niets heeft gezegd. Het is eigenlijk nauwelijks te geloven dat de eerste minister aan het begin van een nieuw parlementair jaar, wanneer men weet dat het niet eenvoudig was om de begroting in evenwicht te krijgen, over een van de belangrijkste onderdelen van de begroting, namelijk de ziekteverzekering, die elk jaar een budget opsloort van 700 miljard Belgische frank of 17 miljard euro, in zijn beleidsverklaring niets zegt. Hij heeft het over een aantal maatregelen in verband met banen, ideeën die verder uit te werken zijn, maar over de ziekteverzekering, die al zo lang problemen geeft, zegt hij geen woord.

Mijnheer de voorzitter, ik ben blij dat de titularis op het departement, minister Demotte, ondertussen bij ons is, want ik richt mij specifiek tot hem. Mijnheer de minister, wees welkom in de Kamer. Ik was juist begonnen te zeggen dat het mij en mijn fractie zeer erg heeft verwonderd dat de eerste minister in zijn beleidsverklaring geen woord heeft gezegd over de gezondheidszorg. Dezelfde morgen stonden de kranten nochtans vol met allerlei onheilspellende berichten over de financiën in de ziekteverzekering. Maar niets daarover in de tekst. Ik was daarover ten zeerste verwonderd.

Mijnheer de eerste minister, ik vraag mij af – voor het vervolg zal ik mij uiteraard richten tot uw collega Demotte – hoe u kunt verklaren dat u niets over de gezondheidszorg hebt gezegd. Ik heb drie veronderstellingen, een paar stoute en een paar andere.

Ofwel bent u het vergeten. Het zou kunnen dat u vindt dat de ziekteverzekering er wel bijhoort, maar niet direct uw aandachtspunt is. Ofwel vindt u dat er helemaal geen problemen zijn in de ziekteverzekering en wilde u in de beleidsverklaring spreken over de echte, grote problemen en niet over een zaak waarin er volgens u geen problemen zijn. Ofwel vindt u de toestand op het vlak van de ziekteverzekering zo beroerd dat u er liever niet over spreekt. U wil er dan liever niet over praten, omdat de parlementsleden er dan vragen over zouden stellen, waardoor u een hoop miserie zou krijgen.

Of is er over de ziekteverzekering misschien geen consensus, mijnheer de eerste minister? Als ik immers zie welke maatregelen er worden voorgesteld om het budget voor 2005 van de ziekteverzekering in evenwicht te houden, lijkt me dat toch kunst- en vliegwerk te zijn. Ik vraag mij werkelijk af of de regering het daarover eens is en of er daarover consensus is. Het zijn immers maatregelen die een begroting moeten ondersteunen, maar waar ik toch wel heel

01.01 Luc Goutry (CD&V): Il est à peine croyable que la déclaration de politique générale n'aborde même pas la question de l'assurance maladie, l'un des secteurs les plus importants du budget. Les journaux regorgeaient pourtant d'articles alarmants sur le financement de l'assurance maladie. Cette omission peut avoir trois significations: soit il s'agit d'un oubli, soit le premier ministre pense qu'il n'y a pas de problème, ou encore la situation est à ce point inextricable que le premier ministre a préféré ne pas l'évoquer. Je me demande s'il y a bien unanimité au sein du gouvernement à propos de l'assurance maladie.

Je me suis dès lors plongé dans la lecture des notes. Seul le ministre Vande Lanotte a soulevé la question très brièvement en précisant que le gouvernement a dû réaliser des économies pour un montant de 200 millions d'euros pour équilibrer le budget 2005. Il s'agit d'un montant non négligeable. Après vérification, il s'avère que la moitié de ce montant provient de débudgétisations. Pour le surplus, les mesures proposées se sont déjà avérées très difficiles à réaliser par le passé.

Le budget 2005 ne m'inspire nullement confiance. Il a été embelli, puisque des corrections et des débudgétisations ont permis de grappiller "discrètement" une somme importante pour arriver à un équilibre très fragile. Au moindre événement inattendu, le budget sera immédiatement dépassé.

Une autre note précise que chacun doit prendre ses responsabilités. Il s'agit là d'une

grote vraagtekens bij plaats.

Collega's, in elk geval, aangezien de eerste minister niets gezegd heeft, kon ik niet anders dan te gaan grasduinen in de nota's. Collega's Van Parys en Creyf hebben het meegemaakt dat we op de fractie direct de nota's hebben doorgenomen, om na te gaan of er niets instond over de ziekteverzekering. Uiteindelijk was er één nota van begrotingsminister Vande Lanotte, waarin we twee zinnnetjes hebben gevonden, namelijk dat de nieuwe begroting ongeveer 17,2 miljard euro bedroeg en dat de regering ook een besparing heeft moeten maken en een aantal ingrepen heeft moeten doen om juist te kunnen uitkomen op een bedrag van 200 miljoen euro. Zo staat het in de nota van minister Vande Lanotte.

Collega's, 200 miljoen euro is geen klein bedrag. Dat is 8 miljard Belgische frank. Het hele weekend heeft de regering gediscussieerd over de vraag hoe ze via de roltabak en via andere systemen – bedrijfswagens, enzovoort – aan een paar miljoen euro zou kunnen geraken.

Hier gaat het om 8 miljard frank die men schijnbaar niet kon vinden om de begroting van 2005 te doen kloppen en waarvoor men in bijzondere maatregelen moet voorzien.

Ik ben even gaan kijken naar de maatregelen die worden voorgesteld. Minister Demotte, spreek mij tegen als het niet klopt, maar de helft van de 200 miljoen euro die u nodig hebt in 2005 om de begroting in evenwicht te kunnen houden is afkomstig van debudgetteringen. Het gaat om 93 miljoen euro die is bestemd voor de ziekenhuizen. Dit zal dus niet uit het budget van het RIZIV komen en waarschijnlijk door de begroting ten laste worden genomen. Dit wordt dus afgeschoven. Ik ben al blij dat de ziekenhuizen dit krijgen. Het is echter wel een vreemde manier van werken. Gewoontegetroouw komt dit uit het budget van het RIZIV en nu wordt dit gedebudgetteerd.

Ik zie nog maatregelen zoals de indexering van het remgeld voor geneesmiddelen, het effect van de geneesmiddelenmonsters, de correctie op de huisbezoeken, enzovoort. Mijnheer de minister, een begroting is wel een veronderstelling, maar bij deze veronderstellingen rijzen bij mij toch wel vraagtekens. Dit zijn immers maatregelen die ook in het verleden al zijn aangekondigd en waarvan achteraf is gebleken dat het veel moeilijker is om ze te bereiken dan men had gedacht bij het opstellen van de begroting.

Collega's, het is eigenaardig dat de eerste minister niets over de begroting heeft gezegd. Dat is een eerste vaststelling. Een tweede vaststelling is dat de begroting van 2005 grote vraagtekens doet rijzen. Volgens mij is dit een opgesmukte begroting, een cosmetische begroting waarbij men 8 miljard frank "en stoemelings" via correcties en debudgetteringen probeert samen te schrapen om zo tot een zeer labiel evenwicht te komen voor 2005. Minister Demotte, ik voorspel dat er met een labiele begroting voor 2005 niets verkeerd mag gaan of de budgetten worden onmiddellijk overschreden.

Dan wordt u opnieuw geconfronteerd met problemen, net zoals dit jaar.

Collega's, in een andere nota bij de begroting staat dat iedereen

évidence mais il ne suffit pas d'énoncer ce principe pour qu'il devienne réalité.

Je crains que le gouvernement ne commence à se résigner aux déficits sans cesse récurrents de l'assurance maladie, qui sont pourtant extrêmement dommageables à terme. Dans l'intervalle, la menace que représente le vieillissement se précise. La pression sur les pensions et sur l'assurance maladie s'accroît considérablement. Après les économies imposées par la norme de Maastricht dans les années nonante, il a dès lors été décidé d'augmenter substantiellement le budget de l'assurance maladie. Le CD&V a soutenu cette mesure, mais il ne faut pas perdre de vue qu'une augmentation annuelle nette de 4,5% représente un montant colossal.

Nous y avons apporté notre soutien parce que les besoins sont considérables. Il faut toutefois rester attentif aux comptes afin d'assurer la survie du système. L'INAMI a examiné les comptes des neuf premiers mois de 2004. Les chiffres sont dramatiques. Le total des dépenses a augmenté de 11%. Le ministre Vandembroucke avait initié une législation permettant de tirer déjà la sonnette d'alarme au mois de juillet en cas de présomption d'excédent. Actuellement, il y a un excédent de 9% sur l'entièreté du secteur de l'assurance maladie. Je prévois un déficit de 550 millions d'euros pour la fin de l'année, ce qui hypothéquera les dépenses de l'année prochaine parce que les trois quarts de la marge de croissance pour 2005 auront déjà été épuisés de cette manière. Un effet boule de neige pourrait se produire comme ce fut le cas dans le passé pour la dette de l'Etat. Il faut prendre garde à ce scénario parce qu'il faudra de l'argent pour financer le coût du vieillissement.

geresponsabiliseerd zal worden. Dat hebben we reeds dertig keer gehoord. Toegegeven, ook wij hebben dat in het verleden gezegd, maar ik heb al moeten vaststellen dat dergelijke maatregelen geen effect hebben. Iedereen wordt geresponsabiliseerd. Natuurlijk, klinkt het dan in koor, terwijl er eigenlijk niets gebeurt.

Dat in de regeringsverklaring geen woord staat over het budget van de ziekteverzekering baart me zorgen. Legt de regering zich daarbij neer?! Berust de regering erin dat er steeds een tekort is in de ziekteverzekering? Legt zij er zich bij neer dat er altijd trucs moeten worden uitgevonden en voor miljarden oude franken correcties moeten worden aangebracht om een evenwicht te bereiken? Gaat de regering ervan uit dat het een typisch fenomeen is bij de ziekteverzekering dat niet beheerst kan worden? Laat ons er niet te veel woorden aan vuil maken, elk jaar de kat uit de boom kijken en links en rechts een paar miljarden zoeken om de zaak rond te krijgen.

Van op afstand bekeken is een dergelijk scenario moordend, mijnheer de minister, collega's. De minister van Sociale Zaken weet zeer goed dat hij voor een enorme uitdaging staat, niet alleen op korte maar, ook op middellange termijn. De vergrijzing, op zich een heel interessant fenomeen en een verworvenheid van onze hoge levenskwaliteit en goede medische zorgen, komt echter als een sneltrein op ons af. Gevolg daarvan is dat de druk op twee sectoren van de sociale zekerheid enorm groot zal worden.

Eerste sector, de pensioenen. Dit kan perfect berekend worden zodat we er ons tegen kunnen wapenen. We hebben reeds de tweede pijler uitgebouwd.

Tweede sector, de ziekteverzekering.

We zullen 250 miljoen euro of 8 miljard Belgische frank extra moeten hebben om de kosten van de vergrijzing op te vangen, afgezien van alle andere groeiscenario's en bijkomende uitgaven in de ziekteverzekering. Waarschijnlijk daarom, mijnheer de eerste minister, dat in de vorige legislatuur onder Frank Vandenbroucke werd beslist om de ziekteverzekering substantieel te verhogen.

U hebt namelijk in 2001 en 2002 een zeer substantiële verhoging doorgevoerd van het budget van de ziekteverzekering: meer dan 11%, buiten alle normen! Wij hebben dat gesteund, want wij vonden dit een goede maatregel. Wij vonden het zeer goed dat er inderdaad meer ruimte was na 2000. Wij hadden de moeilijke jaren negentig met de voortdurende besparingen, wij hadden de Maastricht-norm, wij hadden de groeinorm van 1,5% in de ziekteverzekering waar we moeilijk onder konden blijven, al zijn we nooit boven 4,5% gegaan. Dan werd gezegd dat we de riem wat losser mochten maken: in 1999 werd de groeinorm verruimd naar 2,5%. Bij het begin van de ambtstermijn van minister Demotte heeft men hem gebracht naar 4,5%. De uitgaven in de ziekteverzekering mogen dus elk jaar buiten de inflatie, buiten de normale levensduurte, buiten de index, stijgen met 4,5% netto. Dat is een enorm bedrag als men weet dat 1% van het budget van de ziekteverzekering 7 miljard Belgische frank is. Elk jaar mag dat met 4,5% stijgen, dus dat betekent dat elk jaar 35 miljard extra in de ziekteverzekering mag worden besteed om de noden op te vangen.

Een zeer substantiële verhoging dus in 2001 en 2002. Men heeft ervoor gezorgd dat het budget werd opgetrokken. Men heeft er dan voor gezorgd dat we na de besparingen van de jaren negentig op een uitgangspunt stonden dat realistisch was. Toen heeft de regering gezegd dat ze daar een realistische groeinorm aan zou binden: de begroting mocht elk jaar groeien met 4,5%.

Dat hebben wij gesteund, ik herhaal het, omdat wij vinden dat de noden op het vlak van gezondheidszorg groot zijn. Het kan niet dat wij in een welvaartsmaatschappij hulpbehoevende, bejaarde personen niet goed kunnen verzorgen. Aan mensen die een ernstige ziekte hebben, kunnen wij niet uitleggen dat wij de nodige geneesmiddelen niet ter beschikking kunnen stellen. Tot zover is er geen enkel probleem, maar wij moeten wel de rekeningen in het oog blijven houden, precies om ervoor te zorgen dat het hele systeem ook in de toekomst overeind blijft, met de vergrijzing in het vooruitzicht.

Collega's, wat stellen wij vast? Voor het lopende jaar aarzel ik niet het woord dramatisch te gebruiken. Het RIZIV heeft de eerste rekeningen gemaakt, mijnheer de eerste minister, op basis van negen maanden. Ik heb de cijfers bij. Ik stel vast dat in de eerste negen maanden van het lopende jaar bijna alle uitgavenposten, zoals geneesmiddelen en honoraria van dokters, stijgen met 11%. Voor elke 100 frank die daaraan vorig jaar werd besteed, geven wij op dit ogenblik 111 frank uit, collega's. Radiologie stijgt met 15%. De klinische biologie stijgt met 17%. Het begrotingsschema laat een netto groei van 4,5% toe, met de index erbij 6%. Na negen maanden stellen wij vast dat er niet 6%, maar 11% groei is in de uitgaven. Als er dan geen probleem is, dan begrijp ik het niet meer.

Vroeger, tijdens het ministerschap van Frank Vandenbroucke, hebben wij allerlei wetten gemaakt om al in juli alarmsignalen te geven, als het vermoeden bestond dat er een overschrijding zou zijn. Nu is er een overschrijding, niet op één post, maar over de hele lengte en breedte van de ziekteverzekering, met 9%.

Ik hou het bij het gemiddelde van 9%. Op die manier is mijn voorspelling niet helemaal het onheilsscenario van collega Bogaert. Ik hou het op 9%. Ik voorspel dat we, als we zo verder gaan, op het einde van het jaar een tekort in de ziekteverzekering zullen hebben van 550 miljoen euro, dat is zeggen en schrijven meer dan 20 miljard Belgische frank, en dat op een begroting die alle mogelijkheden had om buiten de index met 4,5% te groeien.

Mijne heren ministers, collega's, als dit geen probleem is bij het begin van een parlementair jaar, als dit niet moet besproken worden naar aanleiding van de beleidsverklaring, dan weet ik het niet meer. Het is 20 miljard. U hebt tijdens het weekend vele harde inspanningen gedaan om veel kleinere bedragen bij mekaar te schrapen. Hier zien we met onze ogen open dat er meer dan 20 miljard te kort zal zijn op de lopende begroting.

Collega's, het gevolg is het volgende. Het is nu reeds oktober. Ondanks het doorschuiven van facturen en ondanks het toepassen van allerlei debudgetteringstrucs zullen we dit jaar eindigen met een substantieel tekort van vele miljarden in de ziekteverzekering. Dat betekent dat we onmiddellijk een hypotheek leggen op de uitgaven van volgend jaar. De uitgaven, de begroting voor 2005, wordt

berekend op basis van de begroting van 2004. Mochten wij 25 miljard Belgische frank te kort hebben op het einde van het jaar, dan hebben wij reeds drie vierde van de groeimarge voor 2005 verbruikt.

Collega's, ik herhaal het want u moet zich dat goed voorstellen. Op die manier slagen wij erin om nu reeds, in 2004, drie vierde te gebruiken van de groeimarge die voor volgend jaar is voorzien. Dan krijgt men natuurlijk een sneeuwbaaleffect. Het tekort van dit jaar schuift men door en de marge die men had voor volgende jaar, moet men verhogen om het tekort van dit jaar op te vangen. Op die manier creëert men een sneeuwbal zoals destijds – en dat willen wij oprecht toegeven - met de openbare financiën. Dat was trouwens de schuld van iedereen en van niemand. Dat zijn wij nu aan het afwikkelen. Volgens de regering zullen wij binnen twee jaar 93% van de staatsschuld hebben bereikt. Ere wie ere toekomt, maar ook wij hebben op dat vlak voorbereidende stappen gezet.

Welnu, als we niet opletten, zitten we in de ziekteverzekering juist met hetzelfde scenario. We kunnen nooit komaf maken met het tekort dat we dit jaar oplopen. Dat tekort blijft u achtervolgen, dat is evident. U moet het oplossen. Men lost dat op met de marge van volgend jaar, die men vervolgens moet verhogen waardoor de marge het jaar nadien al exponentieel verhoogt. Daarvoor wil ik waarschuwen, collega's, in alle oprechtheid en vanuit een zeer grote bezorgdheid. We hebben tenslotte dat geld nodig gelet op de vergrijzing van de bevolking en de toenemende behoeften. Iedereen weet welke grote behoeften er zijn op het vlak van de gezondheidszorg. Iedereen weet hoe de spits technologie zich ontwikkelt in de ziekenhuizen en iedereen weet hoeveel geld er zal nodig zijn in de toekomst.

01.02 Minister **Rudy Demotte**: Mijnheer de voorzitter, ik wil even de spreker onderbreken.

Ten eerste, wij beschikken nu over cijfers die laten geloven dat de uitgaven de pan uit swingen. Ik denk dat men de cijfers om verschillende redenen met veel voorzichtigheid moet analyseren. Over het algemeen zijn er enkele maanden zijn waarin de uitgaven dalen, namelijk de maanden juli, augustus en september. Normaal gezien is er een kleine stijging van de uitgaven op het einde van het jaar.

J'ai lu beaucoup de choses à ce sujet. Mais je m'inquiète aussi du momentum. Quand on sort un certain nombre de chiffres le matin-même d'un conclave budgétaire, j'ai toujours la prudence de me demander si ces données sont objectives. Je veux être clair sur ce plan.

Par ailleurs, je ne suis pas de ceux qui prétendent qu'un déficit apparaît tout seul et qu'il disparaît tout seul. Il faut être vraiment naïf pour le penser.

En ce qui concerne les mesures structurelles, monsieur Goutry, si nous observons – mais laissons-nous encore un peu de temps pour cela – une poursuite de la tendance, qui a effectivement été enregistrée dans tous les secteurs de soins de santé confondus sur le premier semestre, nous devons évidemment prendre des mesures complémentaires. Nous avons déjà mis sur pied un certain nombre de mesures que je voudrais rappeler ici. Il s'agit notamment,

01.02 **Rudy Demotte**, ministre: Certains chiffres donnent en effet l'impression que les dépenses montent en flèche. Ces chiffres doivent être analysés avec prudence. Généralement, les dépenses diminuent en juillet, août et septembre et augmentent légèrement en fin d'année.

Ik heb daarover heel wat gelezen. Ik vraag me af of cijfers waar men na afloop van een begrotingsconclaf mee naar buiten komt, wel objectief zijn. Een tekort komt er trouwens nooit vanzelf en verdwijnt ook niet vanzelf.

Wat de structurele maatregelen betreft: indien de tendens van het eerste semester zich doorzet, zullen we bijkomende maatregelen moeten nemen. Een aantal daarvan werd al op het getouw gezet. Zo moeten we paal en perk stellen aan de – dure – defensieve

contrairement à ce que certains ont déclaré hier à la tribune, de prendre davantage de précautions pour endiguer la médecine défensive. Cette médecine coûte cher, dit-on. Je pense notamment au nombre d'actes d'imagerie médicale commandés, etc. Il faut donc avancer via la prise en charge, par des systèmes d'assurance ou autres de la responsabilité des médecins. Il a été dit, encore hier à cette tribune, que rien n'avait été fait en ce sens. C'est inexact. Nous avons prévu plusieurs millions d'euros pour financer les polices d'assurance des hôpitaux, destinées à offrir une garantie aux prestataires de soins – je pense ici aux médecins – sur le plan de leur protection. Cette mesure aura selon moi une influence.

En ce qui concerne le déficit structurel des hôpitaux, le problème lié à ce déficit – vous l'avez d'ailleurs fait remarquer tout à l'heure, monsieur Goutry – se pose dans les termes suivants. Il fallait d'abord le quantifier.

Nous avons été très prudents à ce sujet. Souvenez-vous que le rapport Tasiaux faisait état d'un montant de déficit structurel d'environ 300 millions d'euros. Nous avons fait examiner ce dossier par le Kenniscentrum – centre d'expertise fédéral – qui nous indiqua que si l'on devait juger de manière objective le montant du déficit, on serait plutôt aux alentours de 150 millions d'euros.

Que faisons-nous sur le plan gouvernemental? Nous donnerons, en trois années, par tranches de 30 millions d'euros, de l'argent supplémentaire aux hôpitaux. Par conséquent, les hôpitaux ne se trouvant plus face à un déficit structurel – comme celui qui a moult fois été mis en exergue –, ils ne seront plus obligés d'utiliser des techniques d'ingénierie diverses pour parvenir à alimenter les caisses, ce qui nous permet d'être plus sévères.

Monsieur Goutry, mon intention est d'être plus sévère dans un autre domaine mis en œuvre par mon prédécesseur, celui des prix de référence pour certaines prestations hospitalières. Pour une pathologie donnée, on dispose d'un montant de référence. Actuellement, on en dénombre 16 dans notre pays! Mon intention est d'augmenter de manière significative le nombre de montants de référence pour mieux mettre en œuvre le système de responsabilisation.

Je suis un fervent défenseur de la responsabilisation de tous les acteurs, que ce soit le patient, le prestataire ou l'institution. C'est une des raisons pour lesquelles j'ai demandé qu'un effort soit réalisé cette fois sur les frais d'administration des mutuelles. Bien que socialiste et qu'on nous reproche souvent de protéger le pilier mutuelliste, je ne pouvais pas accepter de différentiels trop importants. De manière générale, je ne peux même pas accepter le différentiel de traitement entre les différents prestataires de l'assurance maladie-invalidité. Je parle ici de ceux qui sont assurés auprès d'organismes d'assurances.

J'ai donc fait en sorte que l'on diminue ces frais d'administration tout comme ils ont été diminués pour les parastataux. J'ai relayé par là ces demandes qui me paraissaient légitimes et qui mettent en exergue la responsabilisation.

Pour ce qui concerne les patients, comment vais-je davantage les responsabiliser? En les invitant, par des tickets modérateurs

geneeskunde. We moeten werk maken van het dossier van de aansprakelijkheid van de geneesheren. Gisteren werd op deze tribune gezegd dat er nog niets is gebeurd. Dat klopt niet. We zorgden voor miljoenen euro voor de verzekeringspolissen van de ziekenhuizen, om de risico's die aan het medisch handelen verbonden zijn, te dekken.

Wat het structurele tekort van de ziekenhuizen betreft, is het probleem het volgende.

Eerst moest een bedrag op dat tekort worden geplakt. Het verslag Tasiaux becijferde het op 300 miljoen euro. Het Kenniscentrum schatte het dan weer op ongeveer 150 miljoen euro.

Over een periode van drie jaar zullen wij de ziekenhuizen bijkomende middelen toekennen, en dit in schijven van 30 miljoen euro. Van zodra hun structurele financieringstekort is weggewerkt, zullen zij geen kunstgrepen meer moeten toepassen om hun kas te spijsen. Dan zullen wij strenger kunnen optreden.

Ook op het vlak van de referentieprijzen voor de ziekenhuisgebonden prestaties wil ik strikter zijn. Voor elke pathologie geldt een referentiebedrag (op dit ogenblik bestaan er 16). Ik wil het aantal referentiebedragen aanzienlijk uitbreiden teneinde de responsabilisering ten volle te laten spelen.

Ik ben voorstander van een responsabilisering van alle actoren (patiënten, zorgverstrekkers en instellingen). Daarom heb ik gevraagd dat een inspanning zou worden geleverd om de administratiekosten van de ziekenfondsen te beperken. Dat de zorgverstrekkers in de ziekte- en invaliditeitsverzekering verschillend worden behandeld, kan ik niet toestaan.

différenciés, à suivre des trajets de soins plus logiques. Voici un exemple: est-il normal, dans ce pays, qu'une personne qui va trouver un spécialiste alors que ce n'est pas du tout fondé paie la même chose que celle qui aura suivi une voie tout à fait logique, consistant à d'abord se présenter chez son médecin généraliste pour ensuite être aiguillé chez le spécialiste si nécessaire? Non, ce n'est pas normal. Nous allons donc faire en sorte que ce ticket modérateur soit plus cher et que celui qui suivra le chemin logique ne soit pas sanctionné. Car c'est bien cela, la réalité du moment: celui qui aura d'abord été chez son médecin généraliste pour se rendre ensuite chez le spécialiste paiera deux fois le ticket modérateur alors que celui qui aura abusé du système pour immédiatement se rendre chez le spécialiste ne le paiera qu'une fois. Là aussi, nous allons faire en sorte d'apporter des corrections.

Sur la question du déficit structurel de 4,5%, bien sûr, monsieur Goutry, personne dans ce pays n'admettra qu'il soit tenable sans procéder à un certain nombre d'aménagements. Je viens de vous donner quelques pistes de responsabilisation. Ce n'est qu'un début de menu; nous pourrions encore faire d'autres choses ensemble sachant bien, je le rappelle, que le système de responsabilisation tel qu'il a été conçu par mon prédécesseur ne pouvait produire ses fruits, notamment sur le plan de l'analyse des résultats, que fin 2005 pour les données et début 2006 pour la mise en œuvre du système opérationnel.

J'ai commencé par corriger sur le plan législatif un certain nombre de défauts dans les dispositions qui avaient été prises auparavant pour permettre de responsabiliser davantage les uns et les autres.

Je conclus en disant qu'en ce qui me concerne, je travaille pour le moment sur un budget de soins de santé dans une enveloppe que vous connaissez puisque vous venez d'en parler.

J'ai épargné tout le chapitre "médicaments" sur lequel nous allons prendre aussi de nombreuses mesures d'économies et de responsabilisation, notamment en matière d'antibiotiques, pour qu'ils soient pris quand c'est nécessaire et pas de manière parfois anticipée comme les antibiotiques de la dernière génération. Une campagne va d'ailleurs être développée bientôt. Nous ferons la promotion des génériques et des médicaments de marque les moins chers; nous imposerons une réduction plus importante des prix des produits génériques: moins 30% des médicaments de marque. Vous savez que cela a une influence sur les remboursements INAMI puisque les personnes qui consommeraient des médicaments hors du prix de référence que je viens de donner perdraient une partie de leur ticket modérateur.

Voilà donc des mesures d'économie. Si elles ne s'avèrent pas suffisantes, monsieur Goutry, nous prendrons des dispositions dès cette année pour tenter d'apporter des corrections et nous reviendrons sur cette question au début de l'année prochaine pour proposer d'autres mesures au contrôle budgétaire.

Door te zorgen voor minder administratiekosten ben ik tegemoet gekomen aan terechte eisen die op het belang van de responsabilisering wijzen.

Hoe kunnen we de patiënten nog meer responsabiliseren? Door hen via een stelsel van gedifferentieerd remgeld aan te zetten om rationelere zorgtrajecten te volgen. Ik geef een voorbeeld: iemand die thans zonder dat er reden toe is een specialist raadpleegt, betaalt evenveel als iemand die door zijn huisarts om gegronde medische redenen naar een specialist wordt doorverwezen. Dat is toch niet normaal. We gaan dit remgeld verhogen voor wie het systeem misbruikt door zich rechtstreeks tot een specialist te richten. Op die manier willen we verhinderen dat wie het logische traject volgt, het remgeld twee keer moet betalen.

Het structurele tekort van 4,5 percent is niet houdbaar tenzij we het systeem op een aantal punten aanpassen. Ik heb al enkele manieren gesuggereerd om tot een grotere responsabilisering te komen. Dit is niet meer dan een aanzet. We kunnen nog verder gaan. We mogen daarbij niet vergeten dat we pas eind 2005 voor wat de gegevens betreft en begin 2006 voor wat de eigenlijke ingebruikneming betreft de vruchten zullen kunnen plukken van het systeem dat mijn voorganger bedacht heeft.

Ik heb een aantal bepalingen op wettelijk vlak bijgestuurd om de betrokkenen meer verantwoordelijkheidsbesef bij te brengen.

Ik heb een vastgestelde begroting voor gezondheidszorg waarmee ik kan werken. Ik heb het onderdeel "geneesmiddelen" ontzien, maar toch zal er ook hier bespaard moeten worden en zullen de mensen op hun verantwoordelijkheid gewezen

moeten worden, inzonderheid wat het antibioticagebruik betreft. Er zal een campagne worden uitgewerkt. We zullen generische geneesmiddelen en de goedkopere merkgeneesmiddelen promoten, en de prijzen voor generische geneesmiddelen met 30% doen dalen ten opzichte van de prijzen van merkgeneesmiddelen. Dat zal een weerslag hebben op de terugbetaling door het RIZIV, want wie geneesmiddelen gebruikt die buiten de referentieprijzen vallen, zal op die manier meer remgeld betalen.

Besparingen dus, en als dat niet volstaat, zullen we bijsturen, en zullen we hier volgend jaar bij de begrotingscontrole op terugkomen en nieuwe maatregelen voorstellen.

Le **président**: Merci, monsieur le ministre. Il est intéressant d'interrompre le débat quand il s'agit de répondre clairement.

01.03 Luc Goutry (CD&V): Mijnheer de voorzitter, bedankt voor uw begrip. Ik treed op die manier wel iets buiten mijn tijdschema, maar ik vond het zeer interessant.

Mijnheer de minister, ik bedank u dat u de moeite hebt genomen om op mijn opmerkingen te antwoorden.

Ik reageer nog zeer kort. Wij zullen ongetwijfeld, naar aanleiding van de begrotingsbesprekingen in de commissie, de gelegenheid hebben om daarop nog zeer uitvoerig, zeer technisch en zeer punctueel in te gaan.

U zult zeker begrijpen wat ik hier precies wil zeggen. Ik heb respect voor uw werk; u weet dat. Ik weet ook dat u op langere termijn kijkt, godzijndank. Ik maak mij echter toch grote zorgen, die u mij niet zomaar uit het hoofd kunt praten en die u niet zomaar kunt weerleggen, over het budgettaire aspect van de ziekteverzekering. Dat is natuurlijk niet alleen uw verantwoordelijkheid, maar ook de mijne en ieders verantwoordelijkheid: zowel van patiënten, ziekenfondsen, als verstrekkers. Maar iemand moet daarvan toch de touwtjes in handen houden, iemand moet toch controleren dat het budget, in samenwerking met het RIZIV en de algemene raad, niet ontspoord.

U kunt mij niet verwijten dat ik uitga van een ongelukscenario. U verwijst terecht naar de krant die dinsdag verschenen is, en spreekt over een samenloop van omstandigheden en misschien een onheilscenario. Ik vertrek echter van een ander cijfer, namelijk van 550 miljoen. U hebt zelf al het cijfer van 300 miljoen euro bevestigd. In juli hebt u zelf gezegd, volgens de toenmalige berekeningen, dat er een tekort zou zijn van 300 miljoen euro, wat overeenkomt met 12

01.03 Luc Goutry (CD&V): Je respecte le travail à long terme du ministre, mais les aspects budgétaires de l'assurance soins de santé me préoccupent. Tout le monde a sa part de responsabilité, mais il faut bien que quelqu'un tienne les rênes et veille à ce que la machine ne s'emballe pas. Je ne me base pas sur un scénario catastrophe. Le ministre a évoqué un concours de circonstances dans la presse mais, pour ma part, je me base sur un chiffre de 550 millions d'euros. Le ministre a d'ailleurs lui-même parlé, dès le mois de juillet, d'un déficit de 300 millions d'euros. Je prévois que le déficit dépassera les 500 millions d'euros. Il faudra récupérer ce découvert l'an prochain. La marge de croissance pour l'an prochain se réduit donc sérieusement et certaines choses devront être rayées de l'assurance soins de santé.

Je suis, moi aussi, partisan d'une responsabilisation accrue des mutualités – je plaide cette cause

miljard Belgische frank. Daarbij zei u terecht dat juli en augustus maanden zijn waarin de uitgaven wat lager liggen. Als ik dat extrapoleer en daarna zeer verzacht, want ik vlak die cijfers af, dan voorspel ik u – wij zullen daarover ongetwijfeld later nog spreken – dat wij met een deficit van meer dan 500 miljoen euro zullen eindigen.

Dat is een zeer slechte evolutie. De 500 miljoen die u tekort komt, moet u volgend jaar alweer inhalen. Dat vermindert uw groeimarge voor volgend jaar, tenzij u opnieuw substantieel zult verhogen. Dat is precies het drama in de ziekteverzekering, dat is de sneeuwbal die ik bedoel. Het zou erg zijn dat wij op den duur zaken moeten weigeren of uit de verzekering moeten nemen, omdat wij niet meer de nodige middelen hebben om het te betalen.

U spreekt over de responsabilisering van de ziekenfondsen. Dat is juist. Ik ben, samen met onze partij CD&V, altijd een groot verdediger geweest van de verhoging van de financiële verantwoordelijkheid van de ziekenfondsen. In de jaren '93-'94 is er daarvoor wetgevend werk verricht. Wij zijn vragende partij om die wetgeving te verscherpen. Ik wil u herinneren aan het feit dat er daarover ooit dramatische cijfers bekendgemaakt zijn – u weet wel welke cijfers ik bedoel –, waarbij het erop uitdraaide dat de socialistische ziekenfondsen een tekort hadden van 50 miljard frank en dat de christelijke ziekenfondsen 26 miljard frank over hadden. Als wij daarover spreken, moeten wij ervoor zorgen dat we de dingen niet verwarren.

Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, ik besluit met een citaat van uw voorganger, de heer Vandenbroucke, die volgens mij toch ook zeer ernstig werk geleverd heeft op dat departement. Hij zei: “We zijn nu aan de vooravond van 2005. Lukt het niet om na 2007 een trager groeipad te bereiken in de ziekteverzekering” – dus trager dan 4,5 – “dan zal dat onvermijdelijk leiden tot privatisering.” Met andere woorden, wij zullen die verzekering dan moeten inkrimpen, er zullen private verzekeringen bij moeten komen, en wij zullen er niet meer in slagen om, zoals vandaag, één grote solidaire ziekteverzekering te hebben. Daartegen zetten wij ons in, dat is onze bekommernis.

In alle oprechtheid, wij denken dat vandaag het budget ontspoord, wij denken dat volgend jaar de marge opgebruikt is, maar wij denken vooral aan de toekomst waarin, meer dan vandaag, gezondheidszorg nodig zal zijn.

Ik dank u voor uw aandacht.

01.04 Brigitte Wiaux (cdH): Monsieur le président, monsieur le premier ministre, madame et monsieur les ministres, chers collègues, dans le temps de parole qui m'est imparti, je n'aborderai que certains aspects relatifs à la police repris dans le volet sécurité de la déclaration de politique fédérale.

Une des préoccupations légitimes de chacun est de pouvoir vivre en sécurité. Assurer la sécurité tant physique que juridique est une des missions essentielles de l'Etat. L'insécurité et l'augmentation du sentiment d'insécurité sont des problématiques complexes qui ne savent pas se résoudre par des simplismes. Dans cette matière plus que dans beaucoup d'autres, ce sont des actes concrets qu'il faut privilégier et non les grands discours, pour apporter des solutions sur le terrain aux problèmes des gens.

depuis longtemps déjà. Une législation a été élaborée en la matière voici dix ans et, pour notre part, on peut franchement la durcir. Il s'est avéré à une époque que les mutualités socialistes accusaient un déficit de 50 milliards alors que les mutualités chrétiennes engrangeaient un excédent de 26 milliards.

L'ancien ministre Vandenbroucke a déclaré un jour que des privatisations s'imposeraient si nous ne parvenions pas à ramener sous les 4,5% le rythme de croissance de l'assurance soins de santé après 2007. Voilà l'enjeu. Nous pensons à un avenir où les soins de santé seront encore plus indispensables qu'aujourd'hui.

01.04 Brigitte Wiaux (cdH): Gisteren roemde de eerste minister de politiehervorming die, volgens hem, vruchten begint af te werpen. Wij hebben er moeite mee om ons daarbij aan te sluiten.

Ondanks de grote inspanningen die de overheid en de lokale politie hebben geleverd, zijn er nog te weinig politiemensen aanwezig in het straatbeeld. Het is niet de cdH die dat zegt: uit het verslag van het Rekenhof en de door de

Mardi, le premier ministre nous a vanté la réforme des polices qui, d'après lui, commence à porter ses fruits et cite des chiffres évoquant une baisse de la criminalité. Et d'ajouter qu'il suffit d'infléchir le nouveau paysage policier pour achever le travail. Il est difficile de s'associer à tout ce bilan. Aujourd'hui, il manque encore et toujours des policiers sur le terrain, dans les rues et dans les quartiers et ce malgré les efforts importants, entre autres financiers, déjà consentis par de nombreuses communes et autorités locales ainsi que ceux de la police locale. Ce n'est pas le cdH qui le dit mais bien les différents rapports de la Cour des comptes, de Dexia Banque et des Unions des villes et communes.

Souvenons-nous, une des idées maîtresses qui présidait à la réorganisation du système policier belge en une police intégrée structurée à deux niveaux était celle de la subsidiarité. Ainsi, toutes les missions qui relèvent de la police de base doivent être exercées au niveau local. A l'heure actuelle, il est indéniable que certaines zones de police ne comptent pas suffisamment d'hommes et de femmes pour assurer les missions de la police de base. En attestent très clairement le rapport de la Cour des comptes de juin 2004 intitulé "La garantie d'un service minimum de police de base", ainsi que les études de l'Union des villes et des communes.

La Cour des comptes a ainsi déploré le manque de présence policière dans un nombre important de zones, particulièrement les plus petites. Ainsi, on peut y relever trois éléments importants:

1. Cinquante-quatre des 196 zones de Belgique ne disposent pas du personnel suffisant pour organiser le service minimum de police de base. C'est même impossible pour 39 d'entre elles.
2. Plus de 85% des zones de police, dont l'effectif minimal a été fixé en dessous de 58 policiers sont en difficulté par rapport à leur taille critique, soit 54 zones sur 63.
3. En ce qui concerne les emplois vacants, il n'est pas facile qu'il y soit pourvu, puisque - toujours selon la Cour des comptes - 40% des emplois déclarés vacants par la police locale lors des trois cycles de mobilité de l'année 2002 n'ont reçu aucune candidature.

Mais la réforme des polices plombe aussi les finances communales, alors qu'elle devait être indolore pour leur budget. Le rapport de Dexia Banque sur les finances communales est explicite à cet égard. Ce rapport établit ainsi une croissance générale des dépenses communales vers les zones de police de l'ordre de 6% en 2002 et en 2003. Ce sont ici aussi les petites zones qui sont les plus touchées. Si entre 2002 et 2003, l'accroissement des dépenses des communes de plus de 100.000 habitants équivaut à 1,5%, il est de 12,3% pour les communes de moins de 5.000 habitants et de 14,5% pour les communes comptant entre 5.000 et 10.000 habitants.

Toujours selon le rapport de la Cour des comptes, la réforme des polices n'aurait amélioré la qualité des services de police que pour 3% de la population belge et 9% de la superficie du territoire. A contrario, cela signifie que 97% de la population belge couvrant 91% de la superficie du territoire n'a pas vu la qualité des services de police s'améliorer à la suite de la réforme des polices.

A lire plus attentivement la partie sécurité de la déclaration de politique fédérale, on se rend compte que le premier ministre est

Vereniging van Waalse steden en gemeenten verrichte studies blijkt dat bepaalde politiezones over onvoldoende manschappen beschikken om de basispolitietaken uit te voeren.

De hervorming van de politiediensten weegt ook loodzwaar op de gemeentefinanciën, terwijl het de bedoeling was dat zij de gemeenten niets extra zou kosten.

Nog altijd volgens het verslag van het Rekenhof zou de politiehervorming de kwaliteit van de dienstverlening slechts voor 3% van de totale Belgische bevolking en voor 9% van het grondgebied van ons land hebben verbeterd.

Uit een aandachtige lezing van de regeringsverklaring blijkt dat de eerste minister zich bewust is van de leemten van die hervorming. De aangereikte oplossingen zijn echter teleurstellend: de eerste minister komt opnieuw op de proppen met maatregelen die al op de buitengewone Ministerraad van Brussel waren aangekondigd; hij komt ook terug op bepaalde beloften, zoals die welke betrekking heeft op de verhoging van de operationele politiecapaciteit; oorspronkelijk moest het veiligheidskorps eind 2004 uit 318 leden bestaan, nu zal dat pas medio 2005 het geval zijn. Wat ons echter het meest verbijstert, is dat de gemeenten, als zij het chronisch personeelstekort willen wegwerken door bijkomende politiemensen in dienst te nemen, daar zelf financieel zullen moeten voor opdraaien. Dat personeelstekort is echter een gevolg van de opgelegde normen en wij vragen met aandring dat die normen zouden worden herzien. Daarover wordt echter met geen woord gerept in de regeringsverklaring.

De cdH wacht met ongeduld op concrete maatregelen terzake.

conscient des considérables lacunes de la réforme des polices qu'il faut combler, puisqu'il souligne entre autres la surcharge administrative, la pénurie chronique du personnel à laquelle sont confrontées un certain nombre de zones de police.

Malheureusement, ses réponses à ces problèmes sont quelque peu décevantes. Elles sont soit un rappel de mesures floues déjà annoncées, soit un recul par rapport à des engagements, soit une charge supplémentaire pour les communes. Ainsi, le premier ministre rappelle des mesures déjà annoncées lors du Conseil des ministres exceptionnel de Bruxelles de mars dernier, comme la mise en place d'un corps d'intervention ou la réduction progressive de la capacité hypothéquée.

Le premier ministre revient aussi sur certaines promesses, notamment celle relative à l'augmentation de la capacité policière opérationnelle, autrement dit le nombre d'hommes et de femmes sur le terrain. Lors du Conseil des ministres de Bruxelles de mars 2004, il était précisé qu'ils seraient 3.232 de plus d'ici 2007; six mois après, ils ne sont plus que 3.000 et même moins. À ce rythme, ils ne seront plus que 2.000 en 2007!

La problématique du corps de sécurité illustre aussi le recul ou le report de mesures à mettre en œuvre. Ainsi, les 310 hommes qui devaient le constituer à la fin 2004 ne le seront, selon la déclaration, qu'à la mi-2005 seulement.

Mais l'une des annonces les plus stupéfiantes dont nous sommes gratifiés est l'invitation faite aux communes d'engager des policiers sur leurs fonds propres, avec leurs propres moyens, comme précisé dans la déclaration de politique fédérale à la page 27, pour répondre à la pénurie chronique du personnel à laquelle sont confrontées un certain nombre de zones de police.

On est très loin des engagements du gouvernement d'octobre 2000 - la réforme des polices se ferait, disait-on à cette époque, sans que cela engendre de coûts supplémentaires pour les autorités locales - ou encore de ceux de juillet 2003, déjà revus à la baisse puisqu'il ne s'agissait plus de neutralité financière pour les communes mais bien de respecter le principe de neutralité financière pour l'ensemble des communes.

La pénurie chronique de personnel que vous stigmatisez est une conséquence de normes imposées et dont nous réclamons avec insistance la révision. Malheureusement, aucun passage de la déclaration n'évoque une quelconque révision de la norme KUL entre autres. Il s'agit pourtant là d'une des mesures à prendre si l'on veut réellement améliorer la sécurité de nos concitoyens et veiller à ce que la police soit proche des gens, efficace à tous les niveaux de pouvoir et dans toutes les zones.

Le cdH attend avec impatience des concrétisations.

Je manque de temps pour évoquer vos déclarations, notamment en matière de lutte contre le terrorisme, la réforme du Conseil d'État ou les services de secours. Mes collègues du Sénat s'en chargeront vendredi. Merci.

Le **président**: Je vous remercie et je vous félicite pour votre maiden speech, madame Wiaux!

(Applaudissements)

(Applaus)

01.05 Sabien Lahaye-Battheu (VLD): Mijnheer de voorzitter, mevrouw en heren ministers, collega's, in de media konden we al reacties horen van organisaties die stelden dat oudere werknemers met de beleidsverklaring de pineut zouden zijn.

Dat is een vreemde redenering want de cijfers spreken voor zich. Amper 28,1% van de 55-plussers is nog actief. Het probleem van de hoge inactiviteitsgraad bij ouderen en mutatis mutandis de onvoldoende activiteitsgraad in het algemeen is wel erg acuut geworden. Bovendien zou de redenering van degenen die nu moord en brand schreeuwen over de slachtofferrol van de oudere werknemers, ook kunnen worden omgekeerd. Het feit dat vrijwel drie op vier 55-plussers niet meer actief is, betekent dat die doelgroep in het verleden precies niet de pineut is geweest, maar integendeel een beroep heeft kunnen doen op diverse vervroegde uittredingsmechanismen die - het weze hun gegund - blijkbaar voldoende attractief waren niet alleen voor de werknemers in kwestie, maar ook voor de werkgevers om erop in te gaan. Ik wil meteen wel nuanceren dat het vaak gaat over mensen die al een lange loopbaan achter de rug hebben, en dit soms in een sector die fysiek zware inspanningen vraagt.

Dat alles mag echter niet verhinderen dat de doelgroep van oudere werknemers vandaag specifieke aandacht vereist en wel op een zodanige manier dat er dringend werk moet worden gemaakt van een mentaliteitswijziging waarbij mensen die langer aan het werk blijven, worden beloond en de kans krijgen om op een geleidelijke manier hun activiteiten af te bouwen of om te vormen.

Wie in het debat de indruk geeft dat dit alles met de botte hakbijl gebeurt, liegt ronduit. De regering voorziet immers in de nodige randvoorwaarden om geen sociaal bloedbad aan te richten bij de oudere werknemers. Ik som er enkele op. Wie vandaag bruggepensioneerd is of in een ander vervroegd uittredingsstatuut zit, kan dat behouden. De wettelijke pensioenleeftijd wordt behouden. Het zijn, met andere woorden, de oudere werknemers van morgen die volgens een aangepast regime zullen moeten functioneren. Bovendien blijft de regering oog hebben voor mensen die er een fysiek zwaar beroep op nahouden of het slachtoffer worden van bijvoorbeeld collectieve ontslagen of grootschalige herstructureringen.

Een tweede randvoorwaarde is dat er voornamelijk stimulerend wordt gewerkt. Wie bruggepensioneerd is, mag - en dus niet moet - zijn werk hervatten tegen een financieel voordelige regeling. Er komt een werkbonus voor de lage inkomens, zodat werklozen meer overhouden bij het aanvaarden van een job. De kwaliteit van het werk en van de werkomstandigheden wordt verbeterd. Het is opvallend dat sommigen gewag durven te maken van het feit dat werkgevers niet worden bestraft. Laten we eerlijk zijn, werknemers worden ook geen sancties opgelegd, ze worden gestimuleerd. Een logica die werknemers eenzijdig belooft en werkgevers eenzijdig bestraft, is alvast niet de onze. Er wordt toch ook niet gezegd dat er een outplacementplicht

De voorzitter: Ik feliciteer mevrouw Wiaux met haar maiden speech.

01.05 Sabien Lahaye-Battheu (VLD): De nombreuses organisations ont affirmé que les travailleurs âgés sont les dindons de la farce de la déclaration gouvernementale. Pourtant, 28,1% seulement des plus de cinquante-cinq ans sont actifs. Le faible taux d'activité constitue un problème majeur, principalement en ce qui concerne les personnes plus âgées. On peut inverser le raisonnement: le fait que trois quarts des plus de cinquante-cinq ans ne sont plus actifs signifie qu'ils ont pu faire appel à des mécanismes de départ anticipé à la fois attrayants pour le travailleur et pour l'employeur. Souvent, il s'agit toutefois de personnes qui ont accompli une longue carrière dans un secteur parfois lourd.

Un changement de mentalité s'impose pourtant. Les personnes qui continuent à travailler plus longtemps doivent être récompensées et pouvoir cesser ou modifier progressivement leurs activités. Ceux qui donnent l'impression que le gouvernement n'y va pas de main morte mentent. Les conditions annexes nécessaires sont prévues.

Ainsi, ce ne seront que les travailleurs de demain qui devront travailler dans le cadre d'un régime adapté. Les prépensions et les statuts de départ anticipé actuels sont maintenus, tout comme l'âge légal de la retraite. On continue en outre à tenir compte des métiers physiquement lourds ainsi que des conséquences des licenciements collectifs et des restructurations de grande envergure.

Ensuite, il y a surtout des mesures stimulantes. Les prépensionnés peuvent retravailler d'une manière

voor de werknemers moet komen in plaats van een recht? Er wordt toch niet gepleit voor een verplichte hervatting van het werk door bruggepensioneerden laat staan voor een afschaffing ervan?

Een derde randvoorwaarde is dat de regering haar wil niet oplegt. Zij doet daarentegen een beroep op de sociale partners om samen te werken aan een geïntegreerd beleid. Van twee zaken één. Wanneer we de reacties van werkgevers- en werknemersorganisaties in de kranten lezen, wordt de regering verweten onvoldoende te ondernemen. Wat zouden dezelfde organisaties echter zeggen wanneer de regering een verplicht te nemen pakket maatregelen zou opleggen zonder hun stem in het debat te willen horen?

De regering doet een beroep op de goodwill van de sociale partners. Het is nu aan die sociale partners om hun verantwoordelijkheid constructief op te nemen en niet via allerlei veto's, njets, het vasthouden aan fetisjen of ideologische dogma's een akkoord te hypothekeren. De regering vraagt om het probleem te helpen oplossen.

Uit de tekst van de beleidsverklaring blijkt duidelijk dat de regering aangeeft in welke richting ze wil dat het beleid gaat, namelijk een van geven en nemen, van veel stimuleren en een beetje sanctioneren. Daarom somt ze een pakket van zeven paden en nog veel meer concrete maatregelen op die kunnen worden aangewend om dat doel te bereiken. Zo lang echter elke lastenverlaging voor de ene en elke verhoging van het netto-inkomen voor de andere een taboe of de enige oplossing blijft, komen we er niet uit. Een zaak is zeker, de sociale partners hebben de kans om hun verantwoordelijkheid op te nemen en conclusies te trekken uit de vaststaande analyses. Doen zij dit niet, dan trekt de regering het dossier in het voorjaar van 2005 naar zich toe.

Als VLD koppelen wij de eindeloopbaanproblematiek zonder verpinken aan de controle op de werklozen en de aanpak van de sociale fraude. Hoe kan je bijvoorbeeld van Marc, een zestigjarige arbeider die het geluk heeft gehad nooit een dag ziek te zijn, verwachten dat hij iets later uitstapt als zijn buur Pol, een veertigjarige werkloze, ongecontroleerd verder zijn gang kan gaan. Dit zou problemen zoeken zijn. Een doorgedreven en uniforme controle van de werklozen en een kordate aanpak van de sociale fraude, uit te voeren onder leiding van de ministers van Werk en Justitie, volgt de VLD op de voet.

Mijnheer de voorzitter, mevrouw en heren ministers, collega's, vergrijzen is een werkwoord. Geen enkele politicus wil graag aan de burger vertellen dat hij of zij langer zal moeten werken, maar welke politicus durft aan de burger vertellen dat zijn of haar pensioen, ziekteverzekering of werkloosheidsuitkering in gevaar kan komen wanneer wij de impact van de vergrijzing negeren? Zoals wij wensen dat mensen op een waardige manier ouder kunnen worden, moeten wij ons ook durven engageren om oudere werknemers op een waardige manier langer aan de slag te houden. Niemand heeft gezegd dat de oudere werknemers moeten wroeten tot ze erbij neervallen. Niemand heeft bovendien gezegd dat de oudere werknemers voltijs aan de slag moeten blijven tot hun 65 om dan bovenop hun pensioen elke dag te moeten gaan bijverdienen tot ze er het bijltje bij neerleggen. Dergelijke zwart-witdiscussie is weggelopen

avantageuse. Un bonus crédit d'emploi est instauré pour les faibles revenus et les conditions de travail sont améliorées. Le gouvernement donne clairement la préférence à des incitants plutôt qu'à des sanctions, ce qui vaut pour les employeurs comme pour les travailleurs.

Le gouvernement lance un appel aux partenaires sociaux afin d'élaborer une politique intégrée. Les organisations représentatives des employeurs comme les organisations représentatives des travailleurs reprochent au gouvernement de ne pas prendre suffisamment d'initiatives. Mais que diraient-elles si le gouvernement venait à imposer des mesures sans concertation? Les partenaires sociaux doivent adopter une attitude constructive et laisser de côté les anciens vetos et dogmes.

Le gouvernement veut mettre en oeuvre une politique du donnant donnant, assortie de nombreux stimulants et de quelques sanctions si cela s'avère nécessaire. Il propose un large éventail de pistes et de mesures. Dans ce cas, il ne saurait y avoir aucun tabou. Si les partenaires sociaux n'assument pas leurs responsabilités, le gouvernement reprendra le dossier à son compte au printemps 2005.

Le VLD associe la question de la fin de carrière au contrôle des chômeurs et à la lutte contre la fraude fiscale. Nous suivrons attentivement les mesures que prendront les ministres de la Justice et de l'Emploi en la matière.

Quel homme politique oserait expliquer aux citoyens que leur pension sera menacée si aucune mesure n'est prise pour pallier les effets du vieillissement? Nul ne prétend toutefois que les travailleurs âgés doivent "trimmer" jusqu'à 65 ans. Le VLD se réjouit

uit de periode van Daens maar mist elke ernst. Vandaar dat wij als VLD verheugd zijn over het feit dat de regeerverklaring ook aandacht besteedt aan elementen die de kwaliteit van jobs voor ouderen en bijgevolg hun werkcomfort kunnen verbeteren.

Zelf zou ik ervoor willen pleiten om ook de formule van telewerk in het verhaal te betrekken. Deeltijds telewerk op vrijwillige basis in de woning van de werknemer of een satellietlocatie in de buurt kunnen voor bepaalde jobs een serieuze verlichting betekenen. Het brengt werk en gezin letterlijk bij elkaar. Als dit wordt ondersteund door een verdere uitbreiding van het systeem van dienstencheques waarop werkenden een beroep kunnen doen, betekent dat meteen een verlichting van de gezinstaken.

Ik wil overigens van dit forum gebruik maken om ervoor te waarschuwen dat de VLD geen uitholling van het systeem wil aanvaarden door het systeem hoofdzakelijk aan te passen aan de behoeften van gepensioneerden of de kostprijs inkomensgerelateerd te maken. Op die manier mist het systeem zijn doel, de verlichting van de combinatie arbeid en gezin voor tweeversdieners. Al die inspanningen zullen moeten worden ondernomen voor de oudere werknemers, maar dit betekent dan wel dat de betrokkenen beschikbaar moeten blijven voor de arbeidsmarkt.

Met het verstrengen van de regeling voor oudere werklozen en de Canada Dry is de regering op de goede weg. In het systeem van controle op de arbeidsbereidheid van werklozen blijft een regeling voor 50-plussers nog steeds uit.

Ook daar zal moeten worden ingegrepen. Langer werken betekent dat de dingen meer in het raam van een hele loopbaan moeten worden bekeken. De huidige inflatie aan verloven dreigt uit te draaien op een prijzige regeling waarin een kat haar jongen niet meer vindt. In de commissie voor de Sociale Zaken worden wij bovendien overspoeld met wetsvoorstellen die de verse verlofregelingen nog willen uitbreiden en de premies systematisch willen verhogen. Sympathiek, dat wel, maar zolang die verloven niet worden gekoppeld aan de eindeloopbaanproblematiek dreigen zij hun doel een stuk te missen.

Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, mijnheer de eerste minister, collega's, ik beëindig mijn betoog. De regering probeert een genuanceerd antwoord te bieden op de complexe uitdagingen die ons te wachten staan voor het optrekken van de activiteitsgraad. In alle eerlijkheid zou het voor ons, zoals voor iedereen, allemaal wat sneller en ingrijpender mogen gaan, maar er wordt nu eenmaal de begrijpelijke keuze gemaakt het te realiseren in overleg met de sociale partners. Toch verontrust het ons dat de eerste signalen uit die kringen eerder negatief dan constructief klinken. Ik hoop dan ook dat het een misleidende roep is, geen sirenenzang die het schip op de klippen zal laten varen. Welke paraplu's men in dit geval ook mag bovenhalen, nat worden wij allemaal. Laten wij samen in het bad van de eindeloopbaanproblematiek springen om er nadien verkwikkend uit te komen. (*Applaus*)

dès lors que la déclaration de politique générale s'intéresse également à la qualité de l'emploi de ces derniers. Moi-même, je plaide en faveur de mesures d'encouragement du télétravail. Parallèlement à une extension du système des chèques-services, cette formule pourrait permettre de concilier plus aisément vie familiale et activités professionnelles.

Le VLD n'est pas disposé à accepter l'effritement du système par sa subordination généralisée au niveau des revenus des pensionnés ou par l'établissement d'un lien entre le coût et les revenus.

Par ailleurs, il importe à nos yeux que les demandeurs d'emploi âgés restent eux aussi disponibles sur le marché du travail. Grâce au durcissement de la réglementation relative aux chômeurs âgés et au régime Canada Dry, le gouvernement est sur la bonne voie, mais aucun système n'existe à ce jour pour vérifier la disponibilité des demandeurs d'emploi de plus de 50 ans.

Il faut mettre un terme à l'inflation de régimes de congé en tout genre. La commission des Affaires sociales est submergée de propositions tendant à l'instauration de nouveaux régimes et à l'augmentation des primes. Cette question ne peut toutefois se concevoir indépendamment de celle de la fin de carrière.

Le gouvernement s'est efforcé d'apporter une réponse nuancée aux défis qui se profilent. À nos yeux, l'action aurait pu être plus rapide et plus radicale, mais il faut accepter que certaines décisions soient prises en concertation avec les partenaires sociaux, dont les réactions négatives nous ont par ailleurs surpris. Nous espérons que l'on restera sourd à leur chant des sirènes et que l'on ne verra pas le navire s'écraser contre les

récifs. (Applaudissements)

01.06 Luc Goutry (CD&V): Mijnheer de voorzitter, u noteert toch goed dat wij ons applaus uitlenen omdat er niemand van de VLD is om te applaudisseren. Wij zullen dat natuurlijk maar een keer doen.

De **voorzitter**: Ik moet u doen opmerken, collega's, dat de VLD mij gesignaleerd heeft dat zij een fractievergadering hebben om 10.30 uur, waarvoor ik mij heb laten verontschuldigen, uiteraard. Mevrouw Lahaye is dus de enige die hier haar fractie vertegenwoordigt. Als dame is zij mans genoeg om dat waar te maken.

Na mevrouw Lahaye zullen nog de heren Michel, Goyvaerts, Mayeur, Cavdarli, Drèze en Devlies, mevrouw Marghem, de heer Bogaert, mevrouw Genot, de heren Maingain en Massin hun betoog houden. Dat is misschien niet de juiste volgorde van de sprekers, maar hierbij sluit ik de lijst af.

01.07 Charles Michel (MR): Monsieur le président, chers collègues, monsieur le premier ministre, mon intervention portera sur les questions de justice et de sécurité. "La justice, c'est la forme civilisée de violence" disait un de mes professeurs à l'ULB. Il est indiscutable que rendre la justice, garantir la sécurité, sont des missions fondatrices d'un Etat démocratique et d'un Etat moderne. Il ne faut pas de long plaidoyer pour s'en convaincre.

La justice est une question importante car il s'agit de garantir les premières des libertés individuelles des uns et des autres. Nous savons, en particulier dans notre pays, à la suite d'un certain nombre d'affaires judiciaires de ces dernières années, que des cicatrices n'ont pas encore disparu. Nous savons aussi qu'il y a une attente énorme dans le chef des acteurs judiciaires et de tous les justiciables potentiels que nous sommes, pour un fonctionnement qui soit plus moderne, plus efficace, qui prenne mieux en considération les aspirations des acteurs judiciaires et des citoyens.

L'accord du gouvernement est un bon accord pour ce qui concerne les questions de justice et de sécurité. Le projet est enthousiasmant. Mais ici aussi, comme dans d'autres matières, si les moyens ne suivent pas, les propos peuvent être aussi somptueux qu'ils soient, cela ne fonctionnera pas. On ne peut donc que se réjouir de ce que votre déclaration gouvernementale conforte une fois encore une hausse sensible des crédits en faveur de ce secteur: 4,1% d'augmentation.

Je vais passer en revue quelques-uns des différents éléments. Dommage que la vice-première ministre ne soit pas présente car j'ai l'intention de dire beaucoup de bien d'elle.

Le premier élément qu'il me semble important de relever est l'enjeu de l'accélération du processus de justice. Bien sûr, il ne faut pas se précipiter lorsque l'on rend la justice. Mais en même temps, il n'est pas acceptable que les lenteurs que nous connaissons trop souvent dans les tribunaux ne puissent pas être résorbées. Des mesures ont été initiées.

Je me réjouis que notre assemblée ait voté, à l'initiative du Mouvement réformateur, les textes relatifs à la médiation. Des formes alternatives à la résolution des conflits doivent être davantage soutenues.

01.07 Charles Michel (MR): Op het vlak van de Justitie zijn een aantal littekens uit het verleden nog steeds niet geheeld. Bovendien zijn de verwachtingen van zowel de burger als de gerechtelijke wereld hooggespannen. In die zin bevat het hoofdstuk van het regeerakkoord inzake de Justitie waardevolle voorstellen. Indien de nodige middelen niet worden vrijgemaakt, vallen de plannen echter in het water. Men moet zich dus verheugen over de aanzienlijke uitbreiding van de kredieten waarin het regeerakkoord voorziet.

Het eerste belangrijke element dat ik naar voren wil brengen, is de versnelling van de rechtsgang. Het is inderdaad onaanvaardbaar dat de achterstand waarmee de rechtbanken al te vaak te kampen hebben, niet weggewerkt raakt. Er werden doeltreffende maatregelen getroffen. Zo ben ik blij dat de door de MR voorgestelde bepalingen inzake de conflictbemiddeling werden aangenomen, evenals de maatregelen om het personeelsbestand bij de rechtbanken uit te breiden. Toch meen ik dat men nog verder moet gaan, vooral in Brussel.

Ook de financiële middelen werden verhoogd.

Tot slot wijs ik de eerste minister erop dat zijn regeerakkoord de reorganisatie (en niet de

Je me réjouis aussi que des initiatives aient été prises pour renforcer en moyens humains les tribunaux, mais je pense qu'il faut encore aller beaucoup plus loin, singulièrement à Bruxelles. Les moyens matériels pour informatiser - et le faire de façon cohérente - sont un autre impératif essentiel.

Enfin, je vous rappelle, monsieur le premier ministre, que dans votre accord du gouvernement, une petite phrase faisait état du souci de réorganiser les vacances judiciaires. Je mesure bien qu'il s'agit là d'un sujet sensible. Je ne parle pas de suppression des vacances judiciaires comme certains l'avaient fait à une certaine époque. Néanmoins, dans la pratique, on mesure qu'il y a des injustices, des inégalités de traitement entre les différents magistrats. D'un arrondissement judiciaire à l'autre, la réalité de terrain aboutit à ce que le droit au repos légitime des magistrats est différent. Je plaide pour qu'il y ait là, dans les prochaines semaines et les prochains mois, une possibilité pour plus d'égalité, pour garantir aussi la continuité de ce service public, pour qu'il y ait une réflexion dans le respect des acteurs judiciaires et en concertation avec eux, pour mettre en place un système qui soit juste et cohérent.

Le second point que je veux relever me semble important. On en parle régulièrement. Il y a quelques années, lorsque je siégeais pour la première fois dans cette assemblée, on en parlait déjà. Je note que rien n'a avancé par rapport à cela, c'est l'extraordinaire nécessité de simplifier le langage judiciaire.

Cela ne coûte rien. Ce n'est pas une question de moyens matériels. Les initiatives parlementaires qui ont été introduites seront soutenues par le Mouvement réformateur, parce que cela permettra d'organiser un accès psychologique à la justice. C'est un élément important. Il suffit de lire les actes judiciaires habituels pour se rendre compte qu'on a le sentiment de parler une autre langue, de s'adresser à des Martiens. Pour rapprocher l'institution judiciaire des citoyens, et inversement, cela m'apparaît fondamental. J'espère de tout cœur que l'on pourra très rapidement avancer sur cette voie en votant des textes et, surtout, en les mettant en pratique.

Je comprends qu'il faille bien entendu là aussi, pouvoir se concerter avec les acteurs judiciaires pour qu'ils puissent prendre en considération le souci de précision juridique, ce qui est vraiment capital dans le cadre de cette mission de service public absolument importante.

Le troisième élément que je voudrais relever s'adresse plus particulièrement à la ministre de la Justice. On lui en fera part, je n'en doute pas. Il s'agit de la question du coût de l'accès à la justice.

En qualité de ministre de l'Egalité des chances, Mme Onkelinx avait envisagé l'idée de la mutualisation du coût de la justice. L'idée est certes a priori sympathique et séduisante. Mais je note qu'aujourd'hui on n'en parle plus - en tout cas, plus de la même façon ni avec la même précision. A présent, on parle plus particulièrement de l'aide juridique, avec une volonté de hausser les seuils, d'assouplir les conditions pour pouvoir en bénéficier. Augmenter les budgets me semble être une bonne initiative. Toutefois, je souhaiterais que, pour ce qui concerne cette question, le gouvernement adopte une position très claire quant à la politique qui sera menée dans les prochains

afschaffing) van de gerechtelijke vakantie in het vooruitzicht stelt om de verschillen in behandeling van de magistraten zoals die in de praktijk bestaan weg te werken. Ik pleit ervoor dat men zich over dit thema zou bezinnen.

Het tweede punt dat ik wil aansnijden houdt verband met de noodzaak om het juridisch jargon te vereenvoudigen. Er werd reeds een aantal parlementaire initiatieven genomen. De MR zal ze steunen.

Een derde element betreft het probleem van de kostprijs van de toegang tot het gerecht. Als minister voor de Gelijkheid van Kansen had mevrouw Onkelinx het plan opgevat Justitie te "mutualiseren". Daar is thans geen sprake meer van. Maar men oppert wel de mogelijkheid om de drempel om toegang te krijgen tot rechtsbijstand te verhogen. Op zich lijkt me dat een goed initiatief. Ik wens echter dat de regering terzake een duidelijk standpunt inneemt.

mois et les prochaines années dans ce domaine. A mon avis, la mutualisation des frais de justice poussée jusqu'au bout de sa logique n'est pas sans présenter le risque d'entraîner certains effets pervers. Je pense, par exemple, au débat que nous devons avoir sur la judiciarisation à outrance, que nous pouvons connaître chez nous aussi et qui peut également contribuer à renforcer davantage l'arriéré judiciaire.

01.08 Yvan Mayeur (PS): Je comprends ce que vous dites; mais il ne faudrait pas que la mutualisation ou la démocratisation de l'accès à la justice, qui permettrait à des citoyens n'ayant pas aujourd'hui accès à la justice d'enfin y recourir, soit rejetée au motif que l'effet pervers serait l'encombrement des tribunaux.

Ce serait alors une situation paradoxale, où ceux qui sont pour l'instant dans l'incapacité - pour des raisons économiques ou culturelles - de faire valoir leurs droits et qui pourraient demain le faire, s'entendraient répondre que cela risquerait de surcharger les tribunaux et d'encombrer les procédures. Bien entendu, nous devons être conscients du risque d'un effet pervers. Mais, actuellement, cet effet pervers est que des tas de gens - pour des raisons sociales, économiques, voire culturelles - ne peuvent pas faire valoir leurs droits en justice, ce qui est évidemment inacceptable.

01.09 Charles Michel (MR): De la même manière, monsieur Mayeur, qu'il serait totalement inacceptable de prendre des décisions qui conduisent à aggraver l'arriéré judiciaire et la lenteur des procédures sans, en même temps, prendre les dispositions nécessaires à la résorption dudit arriéré et à l'accélération des procédures. C'est la raison pour laquelle ce débat sur l'accès à la justice doit, me semble-t-il, être mené en parallèle avec une forte volonté de concrétiser l'accélération des procédures et la résorption de l'arriéré judiciaire.

Je voudrais maintenant évoquer brièvement quelques autres thèmes pour vous faire part d'un certain nombre de réflexions.

Il s'agit d'abord de la proposition "Dupont" en débat pour l'instant, qui porte sur le statut du détenu. Notre groupe participe activement aux travaux en commission sur ce thème-là. Nous continuerons à le faire. Mais je vais le dire très simplement et très clairement, nous considérons que, simultanément à des avancées relatives à ce statut du détenu, il est impératif, d'une part, de prendre davantage en considération le statut de la victime dans les procédures. D'autre part, il est impératif de pouvoir passer à l'acte en matière de réformes visant à accélérer certaines procédures judiciaires, notamment dans le cas de flagrants délits ou de situations de quasi-flagrant délit. Je ne vais pas ouvrir ici une nouvelle fois le débat sur la comparution immédiate, il a été longuement évoqué en commission. Il n'en reste pas moins qu'une question est posée: qu'on parle de comparution immédiate ou de justice accélérée, l'essentiel, dans le respect des droits de la défense, est de faire en sorte qu'une décision rapide soit prise. En effet, il faut lutter contre le sentiment d'injustice dans le chef des victimes qui ont l'impression que la sanction n'intervient que très tardivement, quand elle intervient, et le sentiment d'impunité dans le chef des auteurs qui commettent certains actes, ce qui les incite à recommencer, pensant que ce n'est pas si grave que cela puisqu'il n'y a pas de réaction rapide. Bien entendu, pour ce type d'actes de

01.08 Yvan Mayeur (PS): Men mag de overbelasting van de rechtbanken niet aanvoeren om de "mutualisering" of de democratisering van de toegang tot het gerecht af te schieten.

01.09 Charles Michel (MR): Het ware onaanvaardbaar dat men maatregelen treft die leiden tot een nog grotere gerechtelijke achterstand zonder dat men, parallel hiermee, andere maatregelen neemt om de procedures te versnellen.

Het voorstel-Dupont wordt momenteel besproken. Het is de bedoeling om enerzijds rekening te houden met het statuut van het slachtoffer, en anderzijds bepaalde gerechtelijke procedures te bespoedigen om het gevoel van onrechtvaardigheid bij het slachtoffer en het gevoel van straffeloosheid bij de dader tegen te gaan.

délinquance auxquels je fais allusion, ce sont bien souvent des peines d'intérêt général qui peuvent être prononcées.

En ce qui concerne les réflexions relatives à la législation pour la protection de la jeunesse...

Le **président**: Monsieur Michel, votre collègue voudrait vous interrompre un instant.

01.10 Walter Muls (sp.a-spirit): Mijnheer de voorzitter, ik zou van de heer Michel toch wel willen horen waarom het statuut van de gedetineerde, de basiswet, gelinkt zou moeten worden aan de situatie van het slachtoffer. Ik zie niet in waarom die twee dingen gelinkt zouden moeten worden. Die twee dingen moeten behandeld worden, maar waarom nu het ene vasthaken aan het andere? Men heeft een situatie waarin de slachtoffers momenteel een rechtspositie hebben die niet benijdenswaardig is, daar ben ik het volledig mee eens. Aan de andere kant is er een gevangeniswezen waar men werkt met circulaires en waar er absoluut voor niemand enige rechtszekerheid is, noch voor de gedetineerde, noch voor de gevangenisdirecteur die een tuchtstraf moet uitspreken. Ik zie dus niet goed in hoe u het ene aan het andere gaat linken.

01.11 Charles Michel (MR): Monsieur Muls, dans un procès pénal, on trouve généralement l'auteur de l'infraction mais aussi une victime. A partir du moment où l'on s'intéresse au sort et au statut du détenu qui, par hypothèse, a été condamné, il me paraît naturel, pour l'équilibre social, de prendre davantage en considération le rôle de la victime! Je note une différence d'appréciation entre nous sur cette question.

Cela étant dit, je voudrais maintenant en venir à la question de la protection de la jeunesse. Dans le même ordre d'idée, la dimension "protectionnelle" demeure pertinente dans un certain nombre de cas. Néanmoins, ne nous voilons pas la face. Certains cas présentent une situation de délinquance juvénile si grave que l'on ne peut pas se contenter d'une dimension a priori généreuse, a priori sympathique, qui serait exclusivement "protectionnelle". La dimension répressive doit être envisagée. A l'instar de la justice pour adultes, il faut une réaction rapide de la part de l'institution judiciaire, il faut une sanction. Le message de la société doit être clair: Il existe des règles communes et, si on ne respecte pas ces règles, on encourt une sanction. C'est aussi un service à rendre à celui qui a commis l'infraction de l'informer qu'il n'a pas respecté les règles en question.

En conclusion, vous l'avez compris, nous nous réjouissons que les moyens aient été accordés. Nous nous réjouissons également que le choix opéré en termes de méthode soit celui de la concertation. Depuis quelques mois, des initiatives ont été prises – je pense notamment au rapport de MM. Erdman et de Leval et à d'autres groupes de travail. Mais, d'emblée, je dois vous dire, sans faire de mauvais procès d'intention, que nous ne pourrions pas accepter l'idée que l'on se concerte pendant encore de nombreuses semaines ou de nombreux mois! A un moment donné, on risquerait alors d'imaginer – peut-être à tort, peut-être à raison – que la concertation serait un prétexte pour ne pas décider. Or, dès lors que les moyens sont mobilisés, dès lors que l'accord du gouvernement – qui est clair et enthousiasmant – fait l'objet d'un consensus large, il nous semble important de ne pas utiliser les nouveaux crédits disponibles en se

01.10 Walter Muls (sp.a-spirit): Pourquoi lier le statut de détenu à la situation de la victime? Les victimes ont en effet un statut juridique peu enviable, mais les détenus et les directeurs de prison ne bénéficient d'aucune sécurité juridique, puisqu'on travaille sur la base de circulaires.

01.11 Charles Michel (MR): In een strafproces is er evengoed een slachtoffer! Dat zien wij duidelijk anders, waarvan akte.

Wat de jeugdbescherming betreft, moet ook de mogelijkheid om straffen op te leggen in overweging genomen worden. Net als bij volwassenen moet ook tegenover jonge delinquenten een lik-op-stukbeleid gevoerd kunnen worden.

Wij zijn blij met de toegezegde middelen. Alleen mag men zich niet achter het overleg dat al enkele maanden aan de gang is, verschuilen om beslissingen voor zich uit te schuiven. Het overleg moet juist aanleiding geven tot structurele hervormingen.

contentant de gérer. Au contraire, ces crédits doivent être utilisés pour impulser des réformes structurelles.

J'ai confiance en ce gouvernement et je ne doute pas que, dans les prochaines semaines, dans les prochains mois, chacune et chacun notera avec satisfaction de profonds changements dans le fonctionnement quotidien de la justice dans notre pays.

01.12 Hagen Goyvaerts (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, waarde collega, dames excellenties, toen de eerste minister na het zomerreces, dampend van daadkracht en optimisme en bruisend van enthousiasme, uit zijn vakantieverblijf in Toscane was teruggekeerd, dacht ik bij mezelf dat hij de VLD-verkiezingsnederlaag van 13 juni 2004 en zijn mislukt Europa-avontuur als opvolger van Romano Prodi, goed had verteerd. Het straalde van hem af. Het was alsof hij zijn entree in de nationale politiek niet zou missen.

Hij gaf meer dan de indruk dat zijn inmiddels herschikte bewindsploeg, zijn tweede kabinet, een tweede adem zou vinden. Hij zou er fors tegenaan gaan en zodoende het bewijs leveren dat er nog wat slagkracht, dynamiek en spirit aanwezig was in zijn paarse regering. In die mate zelfs dat hij op dinsdag 21 september 2004 op de tribune van dit halfroond zou staan – bij onze noorderburen was het die dag Prinsjesdag – met een vervroegde regeringsverklaring, waarin hij niet alleen het budgettaire en het sociaal-economische kader van het regeringsbeleid voor het jaar 2005 zou komen toelichten, met grote uitdagingen inzake vergrijzing, de loopbaan en de hervorming van de sociale zekerheid. Hij zou bij die gelegenheid ook een oplossing voorleggen voor het communautaire dossier bij uitstek. Zoals hij zelf zei, moest er maar eens komaf worden gemaakt met het dossier dat de politiek nu al veertig jaar verziekte, met name de splitsing van de kieskring Brussel-Halle-Vilvoorde. Bovendien – ik zou het bijna vergeten, collega's – zou hij ook het akkoord voorleggen over de uitbreiding van het pakjesbedrijf DHL in Zaventem.

Zijn beleidsverklaring moest toen – de periode van 21 september weliswaar – een totaalpakket worden. Bovendien had ik de stellige indruk dat Verhofstadt op 21 september de Vlaamse regering in snelheid wou pakken door als eerste met een begroting en met een beleidsverklaring het politieke jaar in te zetten.

Vandaag kunnen we alleen maar vaststellen dat Verhofstadt in die doelstelling niet is gelukt. Wat een korte sprint moest worden, is een lange en slopende marathon geworden. Wat een geslaagde doorstart van zijn regering moest worden, is in werkelijkheid een hindernissenparcours geworden en een mijnenveld zonder voorgaande, waarvan we ondertussen allemaal het resultaat kennen.

Na twee weken chaotisch onderhandelen, is Verhofstadt niet verder gekomen dan het bedrijf DHL schriftelijk te vragen om slechts vier in plaats van zestien luidruchtige vluchten per nacht uit te voeren en deze luidruchtige toestellen vanaf 2014 te vervangen door fluistervliegtuigen. Voorlopig is het nog relatief stil rond het DHL-dossier. Dat zal echter waarschijnlijk na de vertrouwensstemming van vandaag wel eens anders kunnen worden. Het dossier zal ongetwijfeld opnieuw aan bod komen.

Collega's, in het dossier van Brussel-Halle-Vilvoorde had Verhofstadts

01.12 Hagen Goyvaerts (VLAAMS BLOK): Lors de son retour de vacances, le premier ministre, très enthousiaste, avait apparemment bien digéré sa double défaite: il n'allait manifestement pas rater sa rentrée politique et donnait l'impression que ce gouvernement trouverait un second souffle.

Le premier ministre ferait une déclaration de politique anticipée le 21 septembre, avec en points de mire, le cadre budgétaire et socio-économique pour 2005, la réforme de la sécurité sociale, le problème du vieillissement et de la fin de carrière et les dossiers Bruxelles-Hal-Vilvorde et DHL. Il m'a donné le sentiment de vouloir ainsi prendre de vitesse le gouvernement flamand.

Le sprint s'est toutefois transformé en un épuisant marathon. Après deux semaines de négociations chaotiques, le premier ministre s'est borné à demander à DHL de limiter à quatre le nombre de vols bruyants et de remplacer les avions les plus bruyants à partir de 2014. Le dossier reviendra rapidement sur la table. En ce qui concerne Bruxelles-Hal-Vilvorde, le ministre Dewael a mis le premier ministre à couvert en affirmant que la déclaration de politique fédérale ne pouvait être jaugée à l'aune du dossier BHV. Nous verrons cet après-midi si le dossier sera soumis rapidement au Parlement, mais également à un forum extraparlémentaire.

Reste le chapitre "budget" de la déclaration gouvernementale. Il ne comporte pas grand-chose à part quelques principes et lignes de conduite. C'est une boîte vide

spitsbroeder, Patrick Dewael, hem vorige week al uit de wind gezet – ik meen mij te herinneren in het praatprogramma De Zevende Dag – door te verklaren dat de beleidsverklaring, waarover de discussie vandaag wordt beëindigd, niet mocht worden afgerekend op een oplossing voor Brussel-Halle-Vilvoorde. Volgens mij is dat een politiek eufemistische omschrijving om aan het “njet” van de Franstaligen een draai en een uitleg te geven.

De splitsing van Brussel-Halle-Vilvoorde werd onverwijld naar het Parlement gestuurd. Dat zal vanmiddag nog moeten blijken in de mate waarin de spoedbehandeling aan het dossier wordt toegekend. Het werd echter ook naar een of ander gespreksforum buiten het Parlement verstuurd.

Collega's, ik ga op dit dossier niet verder in. De heer Laeremans heeft dat gisteren in zijn uitermate interessante interventie gedaan.

Wat schiet er dan nog over? De budgettaire beleidsverklaring voor 2005 die hier afgelopen dinsdag in tweede zit - het was immers gepland voor 21 september - vanop deze tribune door de eerste minister werd toegelicht. Ik heb gisteren de regeringsverklaring nog eens nagelezen. Naast wat nobele principes en een aantal krachtlijnen en ideeën kunnen wij over de beleidsverklaring relatief kort zijn. Deze verklaring had naast de begroting ook een politiek instrument kunnen zijn tot het voeren van een krachtdadig regeringsbeleid. Ik mis dat daarin. Wij kunnen in ieder geval kort zijn over de regeringsverklaring. Het zou een mooi project kunnen zijn, maar het is een lege doos geworden met een virtuele begroting. Deze keer geen stralende Verhofstadt op de tribune, maar veeleer een matte eerste minister. Deze keer geen euforische regering, maar een wat uitgebluste ploeg.

Collega's, moeten wij nu juichen over het begrotingsevenwicht? Het evenwicht wordt immers slechts bereikt dankzij euforische berichten over meer ontvangsten omdat de economie wat aantrekt. Het evenwicht wordt ook behaald door een aanzienlijke lastenverhoging. Het evenwicht wordt bovendien gehaald door de inspanningen van het Vlaams Gewest, samen met het geconsolideerde overschot van de steden en gemeenten. Dit begrotingsevenwicht valt of staat bovendien met het overschot van de Vlaamse overheid. Dat overschot is evenwel afhankelijk van de voorwaarde dat ook de andere deelstaten een extra budgettaire inspanning leveren.

Collega's, de vraag die wij moeten stellen is: hoe duurzaam en hoe structureel is het evenwicht in de begroting van 2005? Zowel onder paars-groen als onder paars, dus zowel onder Verhofstadt I als onder Verhofstadt II was en is iedere begroting overeind gehouden door middel van operaties van eenmalige maatregelen, van een aantal one-shotoperaties en een aantal goocheltrucs. Na zovele jaren van eenmalige maatregelen en ingrepen -ik verwijs terzake naar het dossier van de UMTS-licenties, naar de eenmalige opbrengsten van de goudverkoop door de Nationale Bank, naar het gekraakte pensioenfonds voor Belgacom.

Mijnheer de voorzitter, ik zal wat luider spreken zodat ik het gesprek van de minister kan overstemmen.

(...): (...) De minister zegt dat het haar niet stoort.

emballant un budget virtuel. L'équilibre budgétaire repose sur de folles attentes, une augmentation des charges, l'effort de la Région flamande et l'excédent consolidé des villes et des communes. A quel point cet équilibre est-il durable et structurel?

01.13 Gerolf Annemans (VLAAMS BLOK): Spreek maar gewoon voort, het stoort haar niet.

De **voorzitter**: De minister heeft minstens één oor voor het Parlement.

01.14 Hagen Goyvaerts (VLAAMS BLOK): Het is natuurlijk bedroevend, voorzitter,...

De **voorzitter**: Mijnheer Goyvaerts, gaat u door, luid en klaar.

01.15 Hagen Goyvaerts (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, ik heb opnieuw de volle aandacht van de minister van Werk, wat mij natuurlijk plezier doet.

Ik herhaal, na zovele jaren van ingrepen, zoals de UMTS-licenties - een dossier van 24 miljard Belgische frank -, de eenmalige opbrengsten van de goudverkoop door de Nationale Bank, het gekraakte pensioenfonds van Belgacom ter waarde van 5 miljard euro, na het vijfde jaar beleid van paars en paars-groen wordt het tijd om structurele maatregelen te nemen om tot een structureel overschot te komen. Daartoe zie ik in deze beleidsverklaring geen enkele aanzet.

Collega's, wij mogen toch niet vergeten dat ook de Hoge Raad van Financiën heeft voorgeschreven dat er in 2007 slechts een overschot mag zijn van 0,3% van bbp. Dat komt overeen met ongeveer 895 miljoen euro. Enkele jaren geleden was dit in het advies van de Hoge Raad van Financiën nog 0,7% van het bbp. Na 2005 is 2007 niet ver weg meer. Bovendien komt na 2007 2011 en dat duurt ook niet oneindig lang. 2011 is een jaar waarin de kosten voor de vergrijzing zeer zwaar zullen doorwegen op de begroting. Niettegenstaande alle mooie voornemens en verklaringen die onder andere zijn gelanceerd via de open brief van de sp.a-ministers Vande Lanotte en Vandenbroucke over de vergrijzing - die open brief had trouwens niet voor niets de welluidende titel: 'Het scharnierjaar 2004' - lees ik in de beleidsverklaring van deze regering niets relevants over een grondige visie inzake de vergrijzing, over een structurele beleidsvoorbereiding en evenmin over een aantal doordringende maatregelen aangaande dit thema.

Ik lees ook niets aangaande de grondige hervorming van de sociale zekerheid, in casu de ziekteverzekering. Voor die sociale zekerheid is er in 2004, het actuele jaar, een gapend gat van minstens 600 miljoen euro. Wat moet dat dan niet zijn voor de begroting van 2005, waar men in feite nu al een provisie op neemt wat de begroting 2004 betreft. Ik heb ook niets gelezen over de al dan niet onverklaarbare transfers in de sociale zekerheid en ik kan bijgevolg alleen maar vaststellen dat er op dat domein wat deze regering betreft, niets staat geschreven over hoe zij deze klus gaat klaren. Ik stel alleen vast, collega's, dat een zekere Karel De Gucht, de voormalige VLD-voorzitter en nu minister van Buitenlandse Zaken, overschot van gelijk had toen hij enkele maanden geleden stelde, ik citeer: "...dat dit beleid van Demotte geen twee jaar lang is vol te houden". Ik denk dat hij overschot van gelijk heeft.

Wat de arbeidsmarkt betreft, is het enige wat deze regering doet haar hoop stellen op het sociaal overleg in het najaar en de zoveelste

01.15 Hagen Goyvaerts (VLAAMS BLOK): Après plusieurs années d'interventions uniques et de tours de passe-passe, il est plus que temps de prendre des mesures structurelles pour obtenir un excédent structurel. Selon le Conseil supérieur des finances, il faudra un excédent de 0,3% du PIB en 2007; il s'agissait encore de 0,7% voici quelques années.

L'année 2007 n'est plus si éloignée, tout comme 2011, l'année où le coût du vieillissement aura une incidence budgétaire considérable. En dépit de certaines déclarations ronflantes faites précédemment, la déclaration de politique fédérale ne comporte aucune vision, aucune politique structurelle ni aucune mesure en matière de vieillissement. La réforme de la sécurité sociale et, plus particulièrement, celle de l'assurance maladie n'est pas davantage évoquée. Quel sera le déficit de la sécurité sociale en 2005? Les transferts en matière de sécurité sociale ne sont pas non plus mentionnés. L'ancien président du VLD M. De Gucht avait mille fois raison de dire que la politique du ministre Demotte n'est pas tenable deux mois de suite.

En ce qui concerne le marché du travail, le gouvernement espère tout de la concertation sociale prévue pour l'automne, alors qu'il est urgent de prendre de véritables mesures. L'instauration d'un marché du travail flexible est reportée à 2005. Le premier ministre se heurtera au PS

conferentie midden 2005 tussen regering, werknemers en werkgevers. Dat we niet binnen zes maanden, maar in feite vandaag en zelfs eerder gisteren grote nood hebben aan dringende maatregelen inzake de flexibele arbeidsmarkt, staat buiten kijf. Elke dag meer uitstel in dit debat, is een stap achteruit. De weg naar een flexibele arbeidsmarkt die wij dringend nodig hebben, is niet alleen uitgesteld tot midden 2005: wij zijn er bovendien van overtuigd, collega's, dat de eerste minister de partij van het status-quo, met name de PS, op zijn weg zal vinden als er ingrijpende maatregelen of beleidsmaatregelen daaromtrent moeten worden genomen. Het recente verleden heeft dat al aangetoond: het volstaat om te verwijzen naar de voormalige minister van Werk, de voorganger van mevrouw Van den Bossche, minister Vandenbroucke die al de wind van voor kreeg toen hij nog maar een kleine aanzet wou nemen naar een open en vernieuwd arbeidsmarktbeleid. Minister Vandenbroucke heeft dit zeer snel begrepen en heeft de eer aan zichzelf gehouden: hij is ondertussen minister van Onderwijs geworden in de Vlaamse regering.

Wat het tekort op de begroting betreft, is er de afgelopen week nogal gegoocheld met cijfers over aanzienlijke begrotingstekorten. Of het nu gaat over het tekort van 2,5 miljard euro van Vande Lanotte of over het tekort van 4,5 miljard euro van Di Rupo, het was alsof de geest van de regeringsjaren van Martens en Dehaene plots opdook. Herinner u de tijd, collega's, de periode rond 1986, voor een aantal mensen al heel lang geleden in het verleden, toen we het Sint-Annaplan hadden. Dit Sint-Annaplan kwam er onder leiding van toenmalig Begrotingsminister Guy Verhofstadt en daar moest ook voor 100 miljard frank aan besparingen en nieuwe inkomsten worden gezocht. 100 miljard frank, vandaag ongeveer 2,5 miljard euro. Het was toen dat bij wijze van spreken het licht aan het einde van de tunnel zichtbaar werd. Een ding is wel zeker: vandaag de dag, net als in het verleden, is het zo dat de grootteorde van het getal, of dit nu 2,5 miljard euro of 4,5 miljard euro is, in ieder geval aangeeft dat de verwachtingen voor 2005 zeker niet de goede kant uitgaan, maar eerder verslechterd zijn.

Ten einde dat gat in de begroting dicht te rijden, zijn een aantal maatregelen genomen die ons de laatste dagen nogal bezig hebben gehouden en onze aandacht hebben getrokken. Ik verwijs naar de accijnsverhoging voor de roltabak, de bijkomende heffing op de bedrijfswagens en de ecotaks of wat in de commissie voor de Financiën al sinds de aanvang van het dossier inzake de ecotaks en de ecoboni eerder bekend staat als de Reynderstaks.

Een aantal elementen inzake de verschillende verhogingen. Wat de accijnsverhoging op de roltabak en de kleine pakjes tabak betreft, is er niks nieuws onder de zon. Accijnsverhoging op tabak is een historisch weerkerende maatregel die wordt gebruikt om de inkomsten van de Staat te verhogen. Men dekt dat nu natuurlijk in als zijnde een element van de alternatieve financiering van de sociale zekerheid. Op zich is dat natuurlijk een lovenswaardige uitgangspositie. Ik denk dat we het debat rond de alternatieve financiering zeker nog moeten voeren. Wij stellen echter vast dat het telkens op dezelfde manier tot de inkomsten van de Staat bijdraagt.

De tweede maatregel heeft betrekking op de ondernemingen die jaarlijks een forfaitaire bijdrage zullen moeten betalen tussen de 250

lorsqu'il voudra prendre des mesures drastiques. L'ancien ministre de l'Emploi l'avait très vite compris et en a tiré les conséquences qui s'imposaient.

Divers chiffres circulent à propos du déficit budgétaire. Leur ordre de grandeur indique en tout cas que les perspectives pour 2005 se sont plutôt détériorées. Une augmentation des accises sur le tabac à rouler, une cotisation supplémentaire sur les voitures de société et une adaptation de la loi sur les écotaxes sont proposées pour combler le déficit. L'augmentation des accises sur le tabac est une mesure récurrente pour financer l'Etat. La cotisation sur les voitures de société, qui doit apporter 155 millions de recettes supplémentaires, devait être instaurée tôt ou tard. Un article publié dans le journal "De Tijd" de ce jeudi démontre qu'il s'agit d'une véritable augmentation des charges. Il est indigne de présenter ce genre de mesure comme une perception améliorée ou comme une mesure favorable à l'environnement. S'il est possible de contourner la loi de 1977, il faut l'adapter. Si les émissions de CO₂ des voitures posent un problème, prélevons une taxe sur l'ensemble du parc automobile et pas seulement sur une petite partie de celui-ci, qui est d'ailleurs assez récente dans l'ensemble et qui pose donc moins de problèmes. Qui va contrôler et enregistrer les émissions de CO₂? Je propose que le secrétaire d'Etat spécialement désigné à cet effet veille à ce que les tracasseries administratives subséquentes restent raisonnables. Il est d'ailleurs frappant que d'une part le gouvernement a toujours l'automobiliste et la voiture dans son collimateur, et que d'autre part il a toujours besoin de la voiture lorsqu'il lui manque de l'argent. La loi sur les écotaxes et les ecoboni a déjà donné lieu à un long calvaire. La réglementation actuelle ne fonctionne en tout cas

en de 1.320 euro met betrekking tot de bedrijfsvoertuigen. Met deze maatregel rekent de regering op 155 miljoen euro aan extra inkomsten. Het thema van de bedrijfsvoertuigen is altijd al in het vizier van de fiscus geweest. Laat ons daar eerlijk over zijn. Vroeg of laat zou deze regering met een maatregel op de proppen komen om de bedrijfsvoertuigen te belasten.

Hoe men dit ook draait of keert – ik betreur dat de VLD-banken leeg zijn omdat zij deze beslissing willen laten doorgaan als een maatregel voor een betere inning - deze beslissing komt neer op een volwaardige lastenverhoging. Ik verwijs naar het artikel in De Tijd van vandaag waarin de accountant Jan Verhoeyen een mooie analyse maakt over hoe de truc van de CO₂-taks fiscaal in mekaar steekt. Het is larie dit te willen laten doorgaan als een betere inning. Indien de wet van 1997 achterpoortjes zou bevatten of de toepassing ervan niet overeenstemt met de verwachtingen, dan moet deze regering de politieke moed hebben de wet aan te passen zodat de inning op een meer correcte manier kan verlopen. Het is natuurlijk slim gevonden en het klinkt goed de invoering van deze lastenverhoging te verpakken in milieudoelstellingen, kwestie van een populair milieuthema politiek te recupereren en het bovendien als alibi te gebruiken.

Op de keper beschouwd is het echter niet meer of niet minder dan een drogreden tenzij deze maatregel wordt genomen om binnen afzienbare tijd alle voertuigen met een CO₂-taks te belasten. Laat ons duidelijk zijn. Het wagenpark van bedrijfsvoertuigen - 565.000 - is niet het totale wagenpark. Dat is vele malen groter in dit land. Bovendien zijn bedrijfsvoertuigen meestal relatief recente types van voertuigen zodat de CO₂-uitstoot van deze wagen best wel zal meevallen. Ik meen gelezen te hebben dat de gemiddelde leeftijd van de bedrijfswagens amper 4 jaar bedraagt terwijl het normale wagenpark 7 jaar oud is.

Bovendien rijst de vraag wie zich allemaal gaat bezighouden met het meten en registreren en opvolgen van de CO₂-uitstoot van de bedrijfsvoertuigen. De kans is groot dat er naast een lastenverhoging ook nog een administratieve rompslomp wordt gecreëerd. Ik dacht dat het de bedoeling van deze regering was de administratieve rompslomp te verminderen. Ik kan verkeerd zijn maar ik meen te weten dat er zelfs een staatssecretaris is aangesteld voor deze materie. Het voorbije jaar hebben we van deze man weinig gehoord. Ik neem echter aan dat hij nog in functie. Ik vraag staatssecretaris Van Quickenborne er desgevallend oogluikend te willen op toezien dat de administratie niet opnieuw "ontploft" ten nadele van de bedrijfsleiders die thans reeds kreunen onder een administratieve rompslomp.

Het is, mijns inziens, merkwaardig dat deze regering en ook de Vlaamse regering de auto en de automobilist steeds viseert. Denken we aan het verhaal van de superboetes. Er wordt een gedragswijziging opgelegd. Flitspalen zullen en moeten de chauffeurs tot een beter rijgedrag aanzetten. Op het ogenblik echter dat de regering centen nodig heeft om een gat in de begroting te dichten is de vermaledijde auto wel goed om geld op te brengen.

De derde maatregel, het verhogen van de ecotaks, de zogenaamde Reynders-taks. De wet inzake de ecotaksen en de ecoboni heeft zowel onder de vorige als deze regering een hele lijdensweg afgelegd.

pas. La nouvelle mesure doit avant tout rapporter de l'argent.

J'espère que l'on clarifiera le nouveau système de financement de l'AFSCA. Son coût total devrait s'élever à 33 millions d'euros et être supporté par les consommateurs et tous les acteurs de la pyramide alimentaire.

Puis il y a eu cette proposition, lancée lors d'une conférence de presse par les ministres des Finances et du Budget, qui vise à faire appel au secteur bancaire pour la perception d'arriérés d'impôts. Cela équivaldrait toutefois à privatiser ces perceptions. J'ai du mal à croire que les socialistes veulent vraiment se servir des banques comme d'une espèce de huissiers de justice et leur demander de pourchasser les petits contribuables en délicatesse avec le fisc. Je ne pense pas qu'on fasse preuve de bonne administration quand on confie les tâches ingrates à des tiers. A quoi a servi Coperfin? Les premières victimes de cette chasse aux sorcières seront les citoyens qui ont eu un revers de fortune et gagnent moins qu'au cours de l'année ayant servi de base à leur taxation. Conséquence: il y aura plus de limiteurs de courant et plus de véhicules non assurés. D'ailleurs, peut-on porter à la connaissance d'une banque l'identité de ses clients qui rencontrent des difficultés pour payer leurs impôts? Une telle notification ne nuira-t-elle pas à la crédibilité de ces débiteurs fiscaux?

Reynders kan dit niet zijn op zijn palmares van zinvolle en correcte wetgeving schrijven. Ik weet ook nog niet wat de stand van zaken is in de evaluatie van die wetten, want die was gepland voor de maand oktober van dit jaar. Ik weet echter wel dat de huidige regeling in de praktijk niet werkt, deels omdat de regeling nogal ingewikkeld is en deels omdat de consument door de bomen het bos niet meer ziet. Met de aangekondigde heffing zal men proberen de consument te dwingen zijn koopgedrag aan te passen, via zijn portemonnee, en dus via een taks. Als het maar geld opbrengt, collega's. Het brengt geen klein beetje geld op: 139 miljoen euro.

Ik lees in de beleidsverklaring een nogal cryptische omschrijving, niet de eerste en waarschijnlijk niet de laatste: "De regering zal het nieuwe financieringssysteem van het Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen op poten zetten. Het wordt gebaseerd op het door de regering goed te keuren businessplan." Het gaat hier over een wetsontwerp dat reeds door de Kamer goedgekeurd werd, maar het merkwaardige is dat daartegenover geen kostenplaatje stond. Nu komt het kostenplaatje stilaan naar boven. Het nieuwe financieringssysteem voor het Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen zou ongeveer 33 miljoen euro kosten en zou bovendien ten laste komen van de consumenten, maar ook van alle actoren van de voedselpiramide. Het lijkt mij bijgevolg nuttig, mevrouw de minister, dat hierover eens klare wijn wordt geschonken.

Ik stel vast dat niet alleen de beleidsverklaring van deze regering van belang is, maar ook de nadien gehouden persconferentie van de minister van Begroting en de minister van Financiën. Ook daar, collega's, valt er af en toe nieuws te rapen. De socialisten en de liberalen stellen namelijk voor om de banken in te schakelen om de achterstallige belastingschulden te innen. Men durfde het blijkbaar niet zeggen, maar het komt in feite neer op de privatisering van de inning van de belastingen. De banken worden dus in feite incassobureaus. Zij worden de nieuwe deurwaarders die op de burgers, op de kleine man, worden afgestuurd. Wie had durven denken dat de socialisten zoiets zouden durven voorstellen?

Wij dachten bovendien dat met de operatie Coperfin het ministerie van Financiën zou worden omgevormd tot een goed geoliede machine. Daarvoor zijn goed betaalde managers aangetrokken. Zij zouden daar de dienst uitmaken en komaf maken met de historische achterstand van 22 miljard euro of, afhankelijk van de bron, 28 miljard euro. Het gaat over een megabedrag, waarvan momenteel al geweten is dat meer dan de helft zelfs niet meer te innen valt. Het is een puinhoop, die blijkbaar door iemand anders moet worden geruimd. Van behoorlijk bestuur gesproken!

Bovendien moeten wij toch eens nagaan wie de mensen zijn die eerst getroffen dreigen te worden door de heksenjacht van de banken. Volgens mij zijn het niet de grote ondernemingen. Zij beschikken over een leger advocaten of fiscalisten. Mijns inziens zullen het veelal de mensen zijn die een tegenslag hebben, waardoor zij een veel lager inkomen hebben in het jaar dat zij de belasting moeten betalen, ten opzichte van het jaar waarin de belasting werd berekend. Tegenwoordig zijn er duizenden gezinnen die als gevolg van faillissementen en herstructureringen – ik kom daarop straks nog terug – maar ook als gevolg van ziekte of een ongeval, minder

inkomsten hebben, maar dezelfde of zelfs meer uitgaven. Zullen zij die hun belastingen niet tijdig kunnen betalen nog een beroep kunnen doen op de belastingdiensten, teneinde een spreidingsplan en wat meer financiële ademruimte te verkrijgen? Ik kan niet geloven dat de banken zich ook zo soepel zullen opstellen, mevrouw de minister. U weet, uit ervaring met onderhandelingen met de banksector, dat zij nogal eens het been stijf durven houden en in dit geval meer geïnteresseerd zijn in geld verdienen dan in het naar voren schuiven van het sociale karakter van de bank.

Als dat systeem zich zou ontwikkelen, dan vrees ik dat er in de toekomst meer gezinnen een stroombegrenzer zullen hebben en dat het aantal niet-verzekerde voertuigen zal toenemen. Bovendien blijft dan nog de vraag of een private bank, waar men mogelijk niet eens een rekening heeft, mag weten dat men een probleem heeft met het betalen van belastingen. Ik weet niet hoe het zit met de privacy, maar dat lijkt mij toch wel zeer sterk te zijn.

Hoe zal men trouwens tegengaan dat de informatie over achterstallige belastingen die de banken ter beschikking hebben, een aantal maanden of jaren later niet zullen gebruikt worden om tegen diezelfde persoon te zeggen dat hij niet kredietwaardig is voor het bekomen van een lening. Ik heb, eerlijk gezegd, respect voor de intellectuele capaciteiten van de heer Vande Lanotte, maar dat hij daarover niet gevallen is als minister van Begroting snap ik helemaal niet.

01.16 Minister **Freya Van den Bossche**: Mijnheer de voorzitter, mijnheer Goyvaerts, er zijn een aantal zaken in uw betoog die mij verbazen. U lijkt ervoor te pleiten om bepaalde achterstallige belastingen niet in te vorderen. U zegt dat als wij dat doen, met de hulp van wie dan ook, er dan wellicht meer onverzekerde voertuigen zullen rondrijden. Meent u dan dat de belastingen niet moeten worden betaald? Of meent u dat wij laattijdige betalingen zonder meer moeten laten passeren? Wij menen van niet.

Wij zijn wel van oordeel dat het bedrag op de lijst van alle nog openstaande schulden, de schulden die nog moeten ingevorderd worden, gecorrigeerd moest worden in een bedrag dat volgens ons wel op een sociaal verantwoorde manier invorderbaar is. U weet dat het zo gebeurt. Dat is ook gebeurd.

Als we de hulp van anderen inroepen om dat sneller te kunnen doen, dan zorgt dat ervoor dat de gewone mensen die wel hun belasting betalen in de toekomst niet meer belastingen moeten betalen. Als u de beleidsverklaring volledig hebt gelezen, dan zal u weten dat deze regering er werk van zal maken om zwarte lijsten aan te pakken. Negatieve gegevens bestaan er vandaag niet.

U heeft wel een punt als u zegt dat de bescherming voor veel mensen onvoldoende is. Wij gaan dat aanpakken. Vanzelfsprekend is dat nodig alvorens zoiets gebeurt. Wij gaan dat doen. Maak u geen zorgen. Er zal niet eender wat kunnen gebeuren met die gegevens. Wie wat mag verzamelen en wat er mag gebeuren, dat zal de regering vastleggen.

01.17 **Hagen Goyvaerts** (VLAAMS BLOK): Mevrouw de minister, u maakt een amalgaam van een aantal dingen. Wij stellen vast dat gezinnen die het financieel krap hebben eens durven om de

01.16 **Freya Van den Bossche**, ministre: M. Goyvaerts estime-t-il que certains arriérés d'impôts ne doivent pas être perçus? Les dettes impayées seront converties en un montant pouvant être perçu d'une manière socialement acceptable. En recourant à de l'aide, nous faisons en sorte que les personnes qui paient leurs impôts ne devront pas payer plus d'impôts à l'avenir. Le gouvernement s'attaquera tout d'abord aux listes noires.

01.17 **Hagen Goyvaerts** (VLAAMS BLOK): En dépit des 30.000 nouveaux PC et de la

autoverzekering niet te betalen. Ik heb nooit gezegd dat wij dat stimuleren.

Ik wil ook iets zeggen over de achterstand. Minister Reynders is reeds vijf jaar minister van Financiën. Ik meen te weten dat hij een paar miljard geïnvesteerd heeft in informatica. Hoewel er 30.000 pc's werden geplaatst in de kantoren van de belastingambtenaren en niettegenstaande de reorganisatie van het personeel, slagen zij er niet in om een deftig inningbeleid te voeren. Zoals ik al zei, wellicht gebeurt het met dikbetaalde managers die aangetrokken werden uit de privé-sector.

We zullen nog in de praktijk zien hoe dat dossier verder zal lopen. Ik maakte alleen maar een bedenking over de privatisering van de belastingen. Ik had eerder verwacht dat men dat toch nog als een overheidstaak zou zien en dat men bij wijze van spreken zou proberen om het eigen nest uit te kuisen in plaats van dat aan de banken, die een andere financiële bedoeling hebben dan de overheid, over te laten.

Collega's, dit gezegd zijnde stel ik mij toch de vraag of dat nu de maatregelen zijn waarop de klant zat te wachten. Jaarlijks brengt de automobilist reeds meer dan 10 miljard euro in de Schatkist en het voorbije jaar zag de overheid, via het kliksysteem van de accijnzen op de brandstof, bijna 140 miljoen euro extra in de staatskas vloeien. Dan heb ik het nog niet over de hogere BTW-inkomsten van de alsmaar stijgende olieprijs. Iedereen die met de wagen rijdt en naar het benzinestation gaat weet ondertussen wat hij betaalt. De voorbije maand heeft de Staat daardoor 63 miljoen euro extra geïncasseerd aan BTW-inkomsten. Mevrouw de minister, mijn voorstel is om dat onmiddellijk te storten in het stookoliefonds in plaats van de bijdragen af te wentelen op de producenten die het op hun beurt doorrekenen aan de verbruikers en zo voor de zoveelste keer voor een lastenverhoging zorgen bij de gezinnen.

Dat geld is er, u hebt het ondertussen al gekregen. Dat is al betaald. U kunt misschien de boodschap doorgeven aan minister Verwilt dat hij het stookoliefonds daarmee kan stijven.

Collega's, bovendien zou ik nog eens het hele verhaal van de lastenverlaging onder uw aandacht willen brengen. Ik denk dat het zo dubieus is als het groot is. De eerste minister stond hier gisteren vanop het spreekgestoelte met vuur en vlam te verdedigen dat de 500 miljoen euro verlaging van de werkgeversbijdrage alsook de aanzienlijke verlaging van de personenbelasting – als mijn geheugen mij niet in de steek laat, gaat het om 1,5 miljard euro – onverkort worden gehandhaafd en dus uitgevoerd. Collega's, ik zou zeggen, het zou er nog aan moeten mankeren. Nu wil de regering echter laten uitschijnen dat de belastingdruk aanzienlijk zal dalen. Dat is helemaal niet het geval, collega's. We zitten nog altijd met een torenhoge belastingdruk, bij de hoogste in Europa, namelijk 44,8% voor 2003. Niet ik zeg dat, collega's, het zijn de cijfers van het Instituut voor de Nationale Rekeningen. Sinds het aantreden van Verhofstadt in 1999, nu vijf jaar geleden, is de belastingdruk met amper – het is bijna beschamend – 0,3% van het bruto binnenlands product gedaald, van 45,1% in 1999 tot 44,8% in 2003. Over een periode van vier jaar is dat dus een gemiddelde van 0,075% van het bruto binnenlands product. Met de inkomsten die hier gegenereerd zijn in de jaren 1999 en 2000,

réorganisation, le ministère des Finances ne parvient pas à percevoir correctement les impôts. Nous pensions qu'il s'agissait d'une mission dévolue aux pouvoirs publics. Les banques poursuivent un objectif différent.

S'agit-il là des mesures que le pays attendait?

Les automobilistes et les carburants sont déjà très profitables à l'Etat. Le mois dernier, les prix pétroliers élevés ont rapporté 63 millions d'euros de recettes TVA supplémentaires à l'Etat. Je propose que ce montant soit versé au fonds mazout. Le producteur risque sinon de répercuter sur le client les coûts générés par les nouvelles mesures.

Le premier ministre a déclaré hier que la diminution des cotisations patronales et la réduction de l'impôt des personnes sont intégralement maintenues. La pression fiscale reste toutefois très élevée. De 1999 à 2003, elle est à peine passée de 45,1% à 44,8%. La déclaration de politique contient de nombreuses augmentations d'impôt déguisées. Le gouvernement reprend d'une main ce qu'il a donné de l'autre.

Malgré les premiers indices de reprise économique, le chômage a augmenté. Le nombre de faillites a atteint un sommet inégalé en septembre 2004. Les PME sont les premières touchées alors qu'elles font vivre la Flandre.

toen bij wijze van spreken de warme kippen in de schoot van de regering werden geworpen, is dat abominabel weinig.

In voorliggende regeringsverklaring zitten natuurlijk lastenverhogingen, al dan niet verdoken, al dan niet door middel van indirecte belastingen. Ik zou niet weten hoe ik de taks op de tabak en de CO₂-taks op de bedrijfsvoertuigen anders moet interpreteren, hoe het zit met de beurstaks of hoe het zit met de ecotaks of de Elia-taks die een paar maanden geleden werd goedgekeurd en die er nu aankomt. Ik stel alleen maar vast dat de liberalen - hun banken zijn leeg - voor spraakverwarring zorgen. De lasten op arbeid worden inderdaad verlaagd. Hetgeen men echter met de ene hand geeft, neemt men blijkbaar met de andere hand terug, onder andere via indirecte belastingen. Dan spreek ik ook nog niet over de verhoging van de belastingen op gemeentelijk vlak.

In deze beleidsverklaring heeft men de truc gevonden om dat uit te leggen. Men steekt dat voor de eerste keer weg achter het motto "beter innen van de belastingen". Dat is het dus niet. De liberalen en de socialisten kunnen misschien wel denken dat wij simpele mensen zijn, maar ik ben er zeker van dat met deze vestzak-broekzakoperatie de globale fiscale druk niet zal dalen en dat het hele verhaal van de lastenverlaging een dada is geworden van de liberalen, opdat ze zich nog aan iets te kunnen optrekken in deze regering. De man in de straat heeft het al lang aan den lijve of in de portemonnee ondervonden: die lastenverlaging, dat is een fake verhaal.

Collega's, op een moment waarop de eerste tekenen van economisch herstel zichtbaar worden en de toekomst er misschien - met de nadruk op misschien - beter gaat uitzien, blijven de werkloosheid en het aantal faillissementen tot recordhoogten stijgen. Wat dat betreft kunnen we natuurlijk ook niet om de cijfers heen, hoe graag de regering dat ook zou willen. September was een absolute recordmaand wat het aantal faillissementen betreft: 840 bedrijven gingen over kop. Nog nooit eerder waren er zoveel faillissementen in het land, zeker niet in één maand. Ook in de afgelopen negen maanden was er opnieuw een recordaantal faillissementen: 5.908 of 5% meer dan in 2003. Dat is de realiteit van vandaag. Dan mag het natuurlijk maar een magere troost zijn, mevrouw de minister, dat het totale banenverlies in de eerste negen maanden van dit jaar uitkomt op 13.740 tegenover 16.900 vorig jaar. Dat wil in de praktijk ook zeggen dat er minder grote bedrijven op de fles zijn gegaan, maar veeleer kleine KMO's. Die zijn natuurlijk momenteel - dat blijkt uit de cijfers - uiterst kwetsbaar.

Bovendien leeft Vlaanderen van de KMO's. Vlaanderen zorgt voor 80 procent van de export van dit land. Vlaanderen zorgt voor 65 procent van de belastingopbrengsten van dit land.

01.18 Gerolf Annemans (VLAAMS BLOK): Luister tegelijkertijd even achter u, want daar is overleg bezig over de commissieagenda van volgende week, denk ik.

De **voorzitter**: Wat zegt u, mijnheer Annemans?

01.19 Gerolf Annemans (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, ik vroeg hem om achter zich wat te luisteren omdat ik ervan uitging dat daar overleg over de commissieagenda van volgende week aan de

gang was.

01.20 Guido Tastenhoye (VLAAMS BLOK): De commissie vergadert niet volgende week.

De **voorzitter**: Mijnheer Annemans, u kent de formule die u ook van tijd tot tijd aanhaalt. Je prends toujours les contacts d'usage.

01.21 Gerolf Annemans (VLAAMS BLOK): De wandelgangen.

De **voorzitter**: Dat is een heel mooie uitzending.

01.22 Hagen Goyvaerts (VLAAMS BLOK): Geen probleem, mijnheer de fractievoorzitter.

Zoals ik zei, Vlaanderen leeft van de KMO's. Vlaanderen is een KMO-land. Wij zorgen voor het overgrote deel van de export. Vlaanderen zorgt voor het overgrote deel van de belastingopbrengsten. Bijgevolg moet dat record aantal faillissementen toch een beetje een flikkerlicht zijn, want dat wil zeggen dat het slecht gaat met Vlaanderen en, bijgevolg, dat het slecht gaat met dit land. Wat stelt de regering daar tegenover, collega's? Haar objectief om 200.000 jobs te creëren. Eerlijk gezegd, ik zou toch wel eens willen weten op hoeveel de teller van het aantal gecreëerde jobs vandaag staat. Leden van de regering, ik kan toch moeilijk geloven dat het saldo positief zal zijn. Dat is toch onmogelijk.

Nu hebben we de neiging om ons te vroeg zorgen te maken over dat groei-effect dat nu een beetje aantrekt en de komende maanden boven water gaat komen. Wie gaat het ons vertellen? Ik gun ieder van ons die hoop. Ik gun de regering haar hoop om, zoals in haar beleidsverklaring staat, volgend jaar 39.000 banen te creëren. Ik hoop dat het 39.000 volwaardige banen zullen zijn, zoals in de regeringsverklaring staat, maar voor hetzelfde geld is het scenario even plausibel dat er een groei komt zonder banen te creëren en dat dus het consumentenvertrouwen blijft kwakkelen.

Ik rond af, collega's. Toen dinsdag de eerste minister hier op het spreekgestoelte stond, heeft hij kort iets gezegd over het minder fraai schouwspel in de politiek van de jongste weken. Dit minder fraai schouwspel beperkt zich mijns inziens niet tot de jongste weken. Dit is de terminale en bijgevolg fatale ziekte die de federale staat België al langer aan het aantasten is. De verkiezingsuitslag van 13 juni 2004 heeft nog maar eens overduidelijk aangetoond dat Vlaanderen iets anders wil dan Wallonië.

Het is een beetje spijtig dat collega Lano hier niet is, want hij zou dat...

De **voorzitter**: Hij is op de fractievergadering van de VLD, mijnheer Goyvaerts. Ik zie dat CD&V blijkbaar ook een fractievergadering heeft.

01.23 Hagen Goyvaerts (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, wij hebben er al één gehad. U kunt dat zien aan onze fractie. Wij hebben al een fractievergadering gehad. Zoals u, beginnen wij daar op tijd aan en dan is men ook klaar om zijn fractieleden te aanhoren als die op het spreekgestoelte staan.

01.22 Hagen Goyvaerts (VLAAMS BLOK): Le nombre de faillites met le doigt sur la mauvaise santé de la Flandre et donc de la Belgique. Le gouvernement a l'intention de créer 200.000 emplois. La courbe de l'emploi ne saurait être positive dans la situation actuelle. J'espère que les 39.000 emplois annoncés seront effectivement créés l'an prochain, et qu'il s'agira d'emplois à part entière. Toutefois, la croissance ne va pas forcément de pair avec la création d'emplois.

Le chapitre moins séduisant que le premier ministre a abordé avant-hier est en fait celui de la fin annoncée de la Belgique fédérale. Les élections ont démontré que la Flandre n'a pas les mêmes attentes que la Wallonie.

De **voorzitter**: Ik groet de vroege vogels die gewoonlijk ook late slapers zijn.

01.24 Hagen Goyvaerts (VLAAMS BLOK): In ieder geval, ik ben van oordeel dat de verkiezingsuitslag heeft aangetoond dat Vlaanderen iets anders wil dan Wallonië. Om het in bedrijfstermen uit te drukken, collega's, de Naamloze Vennootschap Vlaanderen wil iets anders dan de Société Anonyme Wallonie. Echter, een speling van het lot – een historisch feit, de geschiedenis – maakt dat de NV Vlaanderen tot nader order nog altijd deel uitmaakt van een naamloze vennootschap, met name de Holding België. Bij iedere verkiezing wordt duidelijk dat die NV België geen meerwaarde meer heeft, geen toegevoegde waarde meer biedt aan Vlaanderen en, eerlijk gezegd, volgens mij ook niet aan Wallonië, dat een beetje verdoofd aan die Belgische geldkraan blijft hangen. Een zuivere of gezonde situatie is dat niet.

Vlaanderen en Wallonië zijn als het ware twee totaal verschillende bedrijven met totaal verschillende bedrijfsculturen, inzichten, verwachtingen en noden. Bovendien is er het probleem dat de eenheid van bestuur, het Belgische niveau, de belangenvermenging tussen beide verschillende beleidsniveaus alleen maar verder blijft verlammen en verstikkend werkt. Dat dit binnen afzienbare tijd zonder meer zal leiden tot het faillissement, staat in de sterren geschreven. Het gat in de begroting is daarvan ook een aanduiding.

Collega's, wij zullen het zover niet laten komen. De Vlaams Blok-fractie is van oordeel dat de holding NV België zonder meer moet worden vereffend. Meer zelfs, op 13 juni hebben wij het mandaat gekregen van nagenoeg 1 miljoen kiezers, inclusief de steun - tot spijt van de heer Lano - van de ondernemers, om die vereffening te starten. Dames en heren van de regering, wij willen de verantwoordelijkheid voor dat mandaat, voor de vereffening van de NV België nemen en dit in het belang van zes miljoen Vlamingen.

01.25 Yvan Mayeur (PS): Monsieur le président, mesdames les ministres, monsieur le ministre, chers collègues, j'interviendrai sur trois points: la sécurité sociale, la pauvreté et l'Europe.

En ce qui concerne la sécurité sociale, après avoir pris connaissance de la déclaration du gouvernement et des mesures budgétaires qui seront prises, nous nous réjouissons de constater que la sécurité sociale restera en équilibre malgré des dépenses importantes en soins de santé.

Je voudrais revenir quelques instants sur la problématique des soins de santé et sur la norme de croissance qui a été acceptée par le gouvernement. La norme de croissance de 4,5% hors inflation qui a été décidée par le gouvernement constitue évidemment une avancée importante. C'est un des budgets dont la croissance est la plus importante si l'on considère l'ensemble des budgets de l'Etat et parastatutaires. Mais il faut savoir que si cette croissance est importante; elle ne rencontre pas nécessairement tous les besoins et qu'elle n'interdit pas – elle devrait, au contraire, en principe responsabiliser encore plus les acteurs et le gouvernement – de poursuivre des efforts en vue de maîtriser la croissance des coûts en matière de soins de santé.

Comme d'autres collègues, j'imagine, et en particulier dans les rangs socialistes, je suis interpellé par l'évaluation des besoins réalisée par

01.24 Hagen Goyvaerts (VLAAMS BLOK): La gestion commune provoque l'asphyxie. Nous courons à la faillite et nous voulons agir avant qu'il ne soit trop tard. Le holding SA Belgique doit être mis en liquidation. Nous sommes prêts à endosser la responsabilité de cette liquidation, dans l'intérêt de six millions de Flamands.

01.25 Yvan Mayeur (PS): Ik zal het over de sociale zekerheid, over de armoede en over Europa hebben.

Positief is dat de begroting van de sociale zekerheid met 4,5% stijgt. De diensten van het RIZIV gaan er echter van uit dat een stijging met 7,7% noodzakelijk is. We moeten ook met de nieuwe problemen rekening houden: de vergrijzing, de personeelskosten, de ziekenhuisinfecties.

De kosten moeten onder controle blijven. De aandacht van de regering voor de generische geneesmiddelen is in dat verband een stap in de goede richting. Men geeft echter ook 5 miljard aan de werkgevers met de bedoeling de werkgelegenheid te stimuleren, maar de doeltreffendheid van die maatregel wordt op geen enkele

les services de l'INAMI. D'après eux, si l'on veut simplement rencontrer les besoins réels de la population, il faudrait porter les efforts à 7,7%, 4,5% étant insuffisants. Face à cette norme, soit on estime que les normes de départ ont été mal établies et, dans ce cas, il est nécessaire d'envisager une norme supérieure à 7%; soit, on décide de ne pas rencontrer les problèmes liés au vieillissement, au coût des personnels dans les hôpitaux, par exemple ou encore à l'émergence de nouveaux problèmes auxquels il importe de faire face aujourd'hui. Je pense aux maladies nosocomiales, par exemple, phénomène très important dans les institutions des soins et qui coûtent cher à endiguer. Dans ce cas, on décide de plafonner le vieillissement à 4% - je ne sais pas ce que l'on fera des personnes âgées si l'on dépasse ce seuil -, de ne pas traiter les maladies nosocomiales, ou pas dans tous les hôpitaux, de ne pas augmenter les personnels mais on se plaindra alors de la pénurie de personnel dans certains secteurs.

Il faut bien entendu maintenir la croissance des dépenses en soins de santé, continuer dans le secteur des médicaments, par exemple, à maîtriser l'explosion des coûts. Il faut d'ailleurs féliciter le gouvernement de mettre enfin l'accent sur les médicaments génériques. Une campagne d'information importante est menée pour l'instant afin de faire valoir la qualité de ces médicaments, au même titre que les autres médicaments. On constate malheureusement que cette campagne a trop tardé. Toutefois, je le répète, on peut se féliciter qu'une telle campagne soit menée actuellement.

Il faut continuer à maîtriser les coûts, mais je pense qu'à un moment donné, nous ne serons pas à l'abri d'une révision de la manière dont les besoins sont évalués, de la manière dont on y répond, de la croissance de ces besoins.

Parallèlement, il y a une réduction des cotisations et une réduction des recettes: les caisses de la sécurité sociale ont perçu 5 milliards d'euros en moins parce qu'on a dit qu'on consacrait 5 milliards aux employeurs, afin de faire progresser l'emploi, mais nous n'avons pas d'évaluation de cette mesure. Tout ce que nous faisons, nous devons le justifier. Tous nos actes administratifs doivent être justifiés. On donne 5 milliards aux patrons pour créer de l'emploi mais nous n'avons pas d'évaluation de la réalité du taux d'emploi créé grâce à ces 5 milliards prélevés sur la sécurité sociale.

Nous pensons - et le groupe socialiste prendra prochainement des initiatives à ce sujet - que désormais, là aussi, il faudra qu'une évaluation accompagne les efforts consentis en faveur de l'emploi et en faveur d'un allègement des cotisations dans le chef des entreprises.

De nouveaux moyens ont été apportés à la sécurité sociale: le tabac, les voitures de société. Fort bien. Ce sont de bonnes mesures. Elles sont ponctuelles et nous espérons qu'à terme, des mesures plus structurelles pourront être prises pour élargir la couverture de ceux qui aujourd'hui n'y accèdent pas totalement. Je crois que le gouvernement est très soucieux des indépendants notamment. Si une cotisation plus large est prélevée et qu'elle fait participer tout le monde - les travailleurs, les indépendants, mais aussi les entreprises, le capital - à une cotisation généralisée, je pense qu'on pourrait alors revoir la manière dont la sécurité sociale fonctionne au bénéfice du

manier géévalueerd.

De sociale zekerheid moet nieuwe middelen krijgen. Indien iedereen socialezekerheidsbijdragen zou betalen, zou de werking van het stelsel kunnen worden herzien. Ook de maatregelen om de passiva van de ziekenhuizen weg te werken, juichen we toe.

Ik wil tevens de aandacht vestigen op de steeds schrijnender wordende armoede. In Brussel is de armoede over het algemeen toegenomen.

Dit fenomeen valt te verklaren door de explosie van de huur- en verkoopprijzen van het vastgoed en de schuldenlast op het vlak van huisvesting, energie en gezondheid. Het energieprobleem vergt een oplossing. U kondigt de oprichting van een stookoliefonds aan. Toen minister Vande Lanotte bevoegd was voor de maatschappelijke integratie, bestond er al zo'n fonds. Bij de vrijmaking van de energiesector kende men in het kader van dat fonds middelen toe aan de OCMW's. Daardoor konden zij doeltreffender tegen de veralgemeende schuldenlast optreden.

Ik hoop dat het stookoliefonds snel zal worden opgericht. Er is echter nood aan een meer structurele maatregel.

Het derde element waarover ik het zou willen hebben, is Europa.

De meesten onder ons zijn enthousiaste voorstanders van Europa, maar dat enthousiasme krijgt soms een knauw en wordt dan ietwat genuanceerder omdat wij ons soms wat machteloos voelen ten aanzien van wat er in Europa op het spel staat. Wij hebben de indruk dat onze rol hier er zich toe beperkt wat op een ander niveau werd beslist gewoonweg in Belgisch recht om te zetten, ook al staat dat soms

plus grand nombre.

Je tiens à saluer les efforts consentis par le gouvernement pour soulager les trésoreries des hôpitaux. On va apurer un certain nombre de passifs hospitaliers avec un montant de plus de 300 millions d'euros. C'est important, cela soulagera les communes qui doivent supporter des coûts qui sont finalement ceux des lignes de crédit auprès des banques, ce qui n'est probablement pas la meilleure manière de gérer nos faibles moyens.

Je profite de la présence du ministre de l'Intégration sociale dans notre assemblée pour insister sur la croissance, malheureusement, des phénomènes de pauvreté. La Région bruxelloise examine en ce moment, dans son assemblée, un énième rapport sur la pauvreté produit par les services d'études de la Région.

La pauvreté a augmenté à Bruxelles, de manière générale. À quoi est-elle due? À un accroissement, d'abord et en premier chef, des coûts en matière de logement qui connaissent une véritable explosion. Imaginer qu'aujourd'hui, avec un revenu d'intégration sociale pour un isolé de 613 euros indexé, on puisse se payer un logement à Bruxelles, c'est évidemment une illusion. Le surendettement a augmenté. Quels domaines touche-t-il principalement? Les coûts liés au logement et à l'énergie, les coûts de santé. Les factures impayées, que ce soit en matière énergétique, en matière de logement ou en matière de santé, ce sont les premiers problèmes, en tout cas dans les grandes villes, auxquels les gens sont confrontés. Je pense qu'il faudra trouver une réponse au problème de l'énergie.

Vous annoncez un fonds mazout. Lorsque le ministre Vande Lanotte avait en charge l'intégration sociale, au moment où on a libéralisé le secteur de l'énergie, un fonds a été accordé aux CPAS. Ce fonds est intéressant dans la mesure où il nous permettait aussi, dans les CPAS, de mener une action plus structurelle en matière de lutte contre le surendettement, qui est général et polymorphe.

Quand les gens sont surendettés, ce n'est pas seulement sur un point, ils le sont sur l'ensemble des problèmes auxquels ils sont confrontés. Nous espérons que ce fonds que vous mettez sur pied aujourd'hui pourra rencontrer les besoins de la population très rapidement car c'est maintenant qu'on remplit les cuves de mazout. C'est une mesure intéressante mais ponctuelle. À terme, il faudrait, selon nous, qu'une mesure plus structurelle puisse soulager les ménages au niveau des coûts liés à cette problématique du logement et plus globalement du bien-être et du chauffage en hiver. C'est indispensable.

Le troisième élément sur lequel je voulais intervenir concerne l'Europe.

Le premier ministre n'est plus là mais je suppose que vous relayerez mes propos.

L'Europe est un sujet essentiel et globalement 80% de l'assemblée, j'imagine, manifestent un enthousiasme à ce sujet. Mais cet enthousiasme est parfois réduit, nuancé parce que nous sommes quelquefois désarmés face aux enjeux européens. Nous avons

haaks op ons eigen wettenarsenaal op sociaal en economisch gebied.

Wij zullen met grote Europese debatten worden geconfronteerd: de toetreding van Turkije – de PS is daarvoor gewonnen maar ik veronderstel dat daarover een debat zal worden gevoerd – de financiële vooruitzichten in verband met de hernieuwing van het Stabiliteits- en Groeipact, het ontwerp van Grondwet. Daaraan moet in het Parlement een uitvoering debat worden gewijd.

Voorts moeten de standpunten die België aan de onderhandelings-tafel verdedigt, doorzichtiger worden. Men moet daar vooraf in het Parlement over debatteren, voordat de ministers aan de onderhandelingstafel plaats-nemen.

Het verheugt mij dat de paragraaf over de ontwerp-richtlijn over de diensten op een dergelijke manier in de regeringsverklaring is geformuleerd en dat de regering zich bewust is van het mogelijk risico waarmee wij zullen geconfronteerd worden als het ontwerp als zodanig zou worden bekrachtigd, alsook van het gevaar dat die tekst voor onze overheidsdiensten zou inhouden. Ik hoop dat het werk dat door het Parlement werd verricht niet nutteloos is geweest en dat wij in de komende maanden nauwlettend zullen toezien op wat er op dat gebied zal gebeuren.

Tot slot werd er belangrijk werk geleverd in het kader van het opstellen van een ontwerp van Europese Grondwet. Het bevat de kleinste gemene deler. Nu komt het er echter op aan de inhoud toe te lichten bij de bevolking. De omvangrijke informatiecampagne die op het programma staat, gaat in die richting.

We moeten een economisch en sociaal project voor Europa in de

l'impression, dans cette assemblée, qu'on ne parle de l'Europe qu'au moment de l'entrée en vigueur des directives européennes et de leur traduction dans notre droit interne, qu'au fond nous n'avons plus grand chose à dire, qu'il n'y a plus de marge d'intervention, que la messe est dite et que nous sommes là pour traduire purement et simplement dans notre droit interne ce qui a été décidé à un autre niveau. Même si nous ne sommes pas heureux, même si nous ne sommes pas convaincus, même si nous estimons que ce ne sont pas des bonnes mesures et qu'elles vont parfois à l'encontre de notre propre arsenal sur le plan socio-économique, nous traduisons, purement et simplement.

Nous allons être confrontés à de grands débats en matière européenne: l'adhésion de la Turquie – le PS y est favorable mais je suppose que cela fera l'objet d'un débat –, les perspectives financières de renouvellement du pacte de stabilité et de croissance, le projet de Constitution.

Pour le groupe socialiste, ces enjeux-là doivent faire l'objet d'un large débat au parlement. Mais une plus grande transparence dans les positions que la Belgique défend lorsqu'elle se trouve à la table des négociations devrait aussi être recherchée. Encore une fois, il ne faut pas débattre ici quand les choses sont faites mais il faut débattre ici avant que les choses se fassent, avant que les ministres aillent négocier à la table européenne les différents sujets à l'ordre du jour. Quand on va débattre de la stabilité et de la croissance, savoir quelle position la Belgique va défendre avant d'y aller nous paraît évidemment nettement préférable que de savoir ce qu'on va devoir avaler après coup. La sinistre directive Bolkestein sur les services nous a montré l'impossibilité qu'il y avait pour nous de bien préparer ces débats et de bien nous défendre alors que nous sommes en principe, je suppose encore pour beaucoup d'entre nous, les défenseurs d'une Europe qui ne soit pas qu'une machine à déréguler, une machine qui tuerait les services publics et les services à la population.

Dans la déclaration du gouvernement, je me réjouis que le paragraphe consacré au projet de directive sur les services soit rédigé de la sorte et que le gouvernement ait pris la mesure du risque auquel nous allons être confrontés si ce projet devait être entériné tel quel et du risque qu'il ferait peser sur nos services publics. J'espère que le travail du parlement n'a pas été vain et que dans les prochains mois, nous serons attentifs à ce qui va se passer à ce sujet.

La demande insistante de développer une directive sur les services d'intérêt général montre également – et nous nous en réjouissons – le souci du gouvernement d'offrir une alternative à un libéralisme ambiant un peu exotique. Je ne crois pas que ce libéralisme soit le même que celui auquel se réfèrent les libéraux dans ce parlement, qui est un libéralisme plus réformateur, semble-t-il. Je ne peux plus utiliser le terme "social" puisque certains d'entre vous considèrent que cela ne signifie plus rien. En tout cas, j'estime que nous ne devons pas nous rallier au libéralisme exotique ambiant et j'espère, monsieur le premier ministre, que vous serez à nos côtés pour ne pas y adhérer.

En ce qui concerne le projet de Constitution, je considère qu'il s'agit d'un acte fort, d'un symbole fort que de voir cette Constitution ratifiée

steigers zetten en het parlement moet in dit debat zijn stem laten horen. De inzet is dan ook niet min. We kunnen een debat ten gronde met alle stuwende krachten van onze samenleving niet uit de weg gaan.

par les Etats membres. Mais, même si c'est le fruit d'un travail important, au travers de la Convention, auquel les parlements ont été associés et qui a réuni les 25 Etats membres sur un plus petit commun dénominateur, il faudra tout de même expliquer les choses aux gens. Si l'on peut se réjouir des avancées contenues dans ce document, on peut aussi comprendre les inquiétudes qui pourraient poindre à l'adoption de ce traité, purement et simplement, sans que l'on prévoie ce qui doit suivre l'adoption de ce traité, à savoir la construction d'un autre projet économique et social pour l'Europe.

Le groupe socialiste voudrait profiter de l'occasion de la ratification de ce traité pour tenter à la fois de rapprocher le parlement de l'Europe – ce qui n'est pas évident – et les citoyens des institutions européennes. Le processus de ratification n'est donc pas sans risque. Il faudra prendre le temps d'un vrai débat sur la question car la ratification ne sera pas une évidence. Des espaces d'expression doivent être ouverts pour les citoyens. En outre, en Belgique, des efforts devront être consentis pour cette information car le manque de communication quant aux enjeux européens, notamment ceux de la ratification, est réel. Cette communication est un des domaines auquel le gouvernement doit s'appliquer. On se réjouit de voir dans la déclaration du gouvernement qu'une large campagne informative en vue d'organiser un grand débat social est prévue et annoncée par le premier ministre. Pour le groupe socialiste, cette campagne doit être minutieusement préparée afin que l'ensemble des concitoyens et des forces vives du pays puissent être associés à cet exercice, essentiel pour les futurs Européens.

Ensuite, nous espérons que le parlement pourra se prononcer, après avoir entendu tous les arguments relatifs à ce traité, à ce qui devra suivre et à une autre organisation de nos travaux concernant l'Europe. L'enjeu est important. On a beaucoup parlé de sujets périphériques – Bruxelles-Hal-Vilvorde, les vols de nuit – mais l'Europe est l'avenir de beaucoup de nos concitoyens. On s'engage pour de nombreuses années avec ce projet de Constitution. On ne peut donc pas passer à côté d'un débat essentiel qui mobilise l'ensemble de la population et des forces vives de ce pays.

C'est dans cet esprit que nous soutiendrons la déclaration gouvernementale.

01.26 Cemal Cavdarli (sp.a-spirit): Mijnheer de voorzitter, mevrouw en mijnheer de minister, beste collega's, net voor de vakantie hebben wij in de Kamer een wetsontwerp goedgekeurd dat een algehele vernieuwing van het moslimexecutief regelt. Samen met de moslimgemeenschap ben ik daar bijzonder verheugd over. De verwachtingen van de moslimgemeenschap ten opzichte van het nieuwe executief zijn erg groot. Zij biedt immers een nieuwe kans om een echte spreekbuis te zijn voor de moslims in ons land. Opdat het nieuwe executief de verwachtingen kan waarmaken, moet er echter voldaan worden aan een aantal voorwaarden. Het is daarom dat ik speciaal de aandacht vraag van de regering en de minister van Justitie voor de praktische organisatie van de verkiezingen. Het spreekt voor zich dat de kandidaat-leden moeten beschikken over theoretische evenals praktische kennis van de islam. Dat is echter niet voldoende. Ik ben van mening dat zij de principes van onze democratische rechtsstaat moeten onderschrijven. Om als spreekbuis te kunnen optreden, moeten zij volledig participeren in de

01.26 Cemal Cavdarli (sp.a-spirit): Je me réjouis qu'avant les vacances parlementaires, nous ayons adopté un projet de loi concernant le renouvellement complet de l'Exécutif des musulmans de Belgique car la communauté musulmane fonde de très grands espoirs dans le nouvel Exécutif. Mais pour ne pas décevoir ces espoirs, il faut que certaines conditions soient réunies. Il ne suffit pas que les candidats membres justifient de connaissances théoriques et pratiques de la religion islamique. Ils doivent également adhérer aux

samenleving. Daarom is het essentieel dat zij minstens een van beide landstalen actief beheersen.

Naar het voorbeeld van elk democratisch orgaan in ons land zal ook daar de vertegenwoordiging van vrouwen verzekerd moeten zijn. Dat is geen simpel proces. Zelfs in het eigenste Huis moesten wij overgaan tot het opleggen van quota, opdat er een duidelijke vertegenwoordiging van vrouwen zou zijn. Ik pleit ervoor ook aan het moslimexecutief een minimumvertegenwoordiging van vrouwen op te leggen.

Het executief moet een adviesorgaan zijn, een overlegorgaan dat zich inschrijft in het Europese gedachtegoed. De erkenning van dat Europa moet blijken uit de structuur, die verankerd moet zijn in een Europese grondstroom. De zetelverdeling moet op een doordachte manier gebeuren. Als het nieuwe executief echt de spreekbuis wil worden van alle islamitische gemeenschappen in dit land, moeten de verschillende gemeenschappen binnen het executief op een correcte manier weerspiegeld worden. De ondervertegenwoordiging van sommige groepen is immers een betreurenswaardig feit. Daarnaast moet worden opgemerkt dat het moslimexecutief zich over tal van gemeenschapsgebonden thema's moet buigen. Het gaat immers over thema's als de organisatie van de lessen islamgodsdiens in de scholen. Een unitair orgaan lijkt niet zo geschikt om zulke thema's te bespreken.

Daarom zou het goed zijn om de concrete werking aan te passen aan de Belgische staatsstructuur en voor de bespreking van gemeenschapsaangelegenheden over te gaan tot de oprichting van een Nederlandstalige en een Franstalige kamer.

Mijnheer de voorzitter, collega's, als aan die voorwaarden wordt voldaan, heb ik het volle vertrouwen in de werking van het nieuwe executief. Een optimaal werkend executief is van het grootste belang als spreekbuis voor de islamitische bevolking in ons land. Een optimaal werkend Executief kan zowel voor de overheid als voor de hele Belgische bevolking een gesprekspartner zijn om alle facetten van het samenleven van moslims en anderen op een constructieve en serene manier te bespreken. Ik vind namelijk dat wij er alle belang bij hebben om op een constructieve, vreedzame en solidaire manier samen te werken en inderdaad de problemen durven te benoemen en oplossingen naar voren te brengen.

Ik roep op tot een echte interculturele dialoog tussen mensen met een verschillende levensbeschouwing. Dialoog is belangrijk om te komen tot een harmonieuze samenleving. Ik hoop dat ieder van ons zijn verantwoordelijkheid zal opnemen.

De **voorzitter**: Dat was de maidenspeech van de heer Cavdarli. Ik feliciteer hem daarvoor.

(Applaus)

(Applaudissements)

01.27 Olivier Maingain (MR): Monsieur le président, madame et monsieur les ministres, chers collègues, la rentrée politique du début septembre a été placée sous les feux du débat communautaire. Les dossiers relatifs à l'avenir de la société DHL à l'aéroport de Bruxelles-

principes de notre Etat de droit démocratique et maîtriser au moins une de nos deux principales langues nationales. En outre, il importe que les femmes soient représentées au sein de l'Exécutif. Je plaide à cet égard en faveur d'une représentation minimale obligatoire. L'Exécutif se doit d'être un organe de concertation s'inscrivant dans un système de valeurs européen. Les sièges doivent y être répartis en manière telle que la composition de l'Exécutif reflète les différentes communautés musulmanes de notre pays. L'Exécutif aura fréquemment à se pencher sur des matières communautaires telles que l'organisation des cours de religion islamique dans les écoles. Aussi serait-ce une bonne chose si nous adaptions la structure de cet organe à la structure de l'Etat belge en créant en son sein une chambre francophone et une chambre néerlandophone.

S'il est satisfait à ces conditions, je suis convaincu que l'Exécutif sera pour les pouvoirs publics comme pour les citoyens un interlocuteur valable dans les matières qui concernent la communauté musulmane. Le dialogue interculturel constitue le fondement d'une société harmonieuse.

Le **président**: Ceci était le maiden speech de M. Cavdarli.

01.27 Olivier Maingain (MR): Het begin van het politieke jaar werd door het communautaire debat overheerst. Alle

National et celui relatif à l'avenir de l'arrondissement tant électoral que judiciaire de Bruxelles-Hal-Vilvorde ont occupé le devant de la scène.

Dans ces deux dossiers, d'aucuns ont cherché à forcer la main des Bruxellois et des francophones pour obtenir des résultats inacceptables car contraires à la recherche d'une solution harmonieuse et respectueuse des droits des populations les plus concernées.

Aujourd'hui, par la déclaration gouvernementale, le premier ministre souhaite ramener la sérénité et établir un cadre de dialogue plus respectueux de chacune des communautés. Je souhaite aussi qu'il en soit ainsi, mais je ne veux en aucun cas que l'on crée un faux-semblant. Ce ne sont pas les partis francophones qui ont pris l'initiative de remettre en cause les accords institutionnels qui garantissent des droits aux francophones de Bruxelles-Hal-Vilvorde et plus singulièrement aux 120.000 francophones de la périphérie de Bruxelles.

L'existence de l'arrondissement électoral ou judiciaire de Bruxelles-Hal-Vilvorde n'est pas un problème non réglé depuis 40 ans. Au contraire, l'existence de cet arrondissement est une condition de l'apaisement communautaire au cœur du pays. Il est un acquis qui protège tant les néerlandophones que les francophones qui, et au plan judiciaire et au plan politique, en tirent avantage.

Cet arrondissement est donc au service des deux communautés linguistiques. Nier son existence, c'est faire le jeu des extrémistes et des séparatistes.

Porter atteinte à l'existence et à l'unité de l'arrondissement de Bruxelles-Hal-Vilvorde, c'est porter atteinte à l'existence et à l'unité de la Belgique, c'est entrer dans le confédéralisme. Je n'en veux pas!

A juste titre, vous invitez, monsieur le premier ministre, mesdames et messieurs les membres du gouvernement, à la recherche d'un large consensus sur les questions institutionnelles sans qu'une communauté n'impose sa solution à l'autre. La communauté des francophones de ce pays n'étant pas majoritaire, le message n'a de signification qu'à l'égard de ceux qui remettent toujours en cause les accords institutionnels durement élaborés et dont parfois le prix fut fort lourd pour les francophones. Car, ne soyons pas dupes, le cahier des revendications institutionnelles du gouvernement et du Parlement flamands sort du cadre fédéral belge et amorce une rupture avec la loyauté fédérale. Ce projet confédéraliste n'est pour aucun francophone une base acceptable de négociation. Donc, sachant quel est l'objectif pré-séparatiste ainsi poursuivi par certains responsables politiques flamands, les francophones ne sont pas demandeurs d'un nouveau débat institutionnel.

L'existence de l'arrondissement électoral de Bruxelles-Hal-Vilvorde n'est en rien menacé par l'arrêt de la Cour d'arbitrage. La Cour d'arbitrage n'a pas annulé la loi qui maintient l'existence de cet arrondissement et elle ne peut plus, d'initiative, se saisir de cette question. Juridiquement, il n'y a donc ni urgence ni contrainte. Tout coup de force pour contester l'existence de cet arrondissement n'aurait d'autre conséquence que de menacer l'existence du gouvernement fédéral.

schijnwerpers waren op de dossiers met betrekking tot DHL en Brussel-Halle-Vilvoorde gericht. Sommigen probeerden de Brusselaars en de Franstaligen onder druk te zetten om hun – onaanvaardbare – slag thuis te halen. In zijn beleidsverklaring spreekt de premier zich uit voor een sereen debat, waarbij beide gemeenschappen blijk geven van wederzijds respect. Dat is ook mijn wens, maar ik wil niet dat een verkeerde indruk wordt gewekt. Het zijn niet de Franstaligen die de vroegere institutionele akkoorden op de helling hebben gezet. Brussel-Halle-Vilvoorde is niet een probleem dat al veertig jaar op een oplossing wacht, wel de voorwaarde voor communautaire vrede. Dat arrondissement is er voor de twee taalgemeenschappen. Wie het bestaan ervan ontkent, speelt in de kaart van extremisten en separatisten. Op die manier komt het bestaan van België in het gedrang en wordt de deur naar het confederalisme opengezet. Dat is onaanvaardbaar.

De regering roept terecht op tot een brede consensus over de institutionele aangelegenheden, zonder dat één gemeenschap haar wil aan de andere oplegt. Vermits de Franse Gemeenschap in de minderheid is, is die boodschap duidelijk gericht aan diegenen in het noorden van het land die de moeizaam verworven institutionele akkoorden al te vaak ter discussie stellen.

De eisenbundel van de Vlaamse regering en het Vlaamse parlement vertolkt namelijk een pre-séparatistisch standpunt en betekent een breuk met de federale loyaliteit. Geen enkele Franstalige kan hiermee vrede nemen.

De Franstaligen zijn geen vragende partij voor een institutioneel debat. Het arrest van het Arbitragehof houdt geen

En tout cas, je redis sereinement mais clairement que toute volonté de scission de l'arrondissement de Bruxelles-Hal-Vilvorde entraîne sur-le-champ la remise en cause des limites de la Région de Bruxelles.

J'ose croire que la proposition déposée par le groupe MR, équilibrée et respectueuse des droits de chaque communauté, pourra être prise en compte dès lors que le discours d'une poignée de bourgmestres qui étaient prêts à se placer dans l'illégalité pour boycotter le suffrage des électeurs n'influencera plus le comportement des partis politiques flamands.

La solution avancée par le MR est pacifique. Elle donne aux Flamands comme aux francophones de l'arrondissement de Bruxelles-Hal-Vilvorde, aux Flamands de l'arrondissement de Nivelles comme aux francophones de l'arrondissement de Louvain, des droits nouveaux et identiques.

Cette proposition fait gagner tous les citoyens sans distinction linguistique. Elle permet de faire de la région centrale du pays, la région où les deux communautés sont respectées. L'écarter signifierait que l'on privilégie une option confédéraliste, voire séparatiste.

Quant à l'avenir de l'arrondissement judiciaire de Bruxelles-Hal-Vilvorde, les deux scénarios présentés en page 31 de la note gouvernementale reviennent à une forme de scission territoriale explicite ou implicite de cet arrondissement. Ces deux scénarios sont inacceptables et s'ils devaient être les seuls à être pris en considération, un problème politique grave se poserait. La manœuvre annoncée ne trompe personne. Une fois de plus, certains au Nord du pays, veulent imposer la scission territoriale de l'arrondissement judiciaire pour priver les francophones du droit de procéder en français devant les juridictions bruxelloises, tout en gardant l'avantage de l'unicité de l'arrondissement de Bruxelles-Hal-Vilvorde pour les seules affaires flamandes. C'est d'ailleurs le sens d'une proposition du CD&V au Sénat.

A juste titre, l'ancien bâtonnier du barreau de Bruxelles, Pierre Legros, rappelait récemment qu'à Bruxelles, nombreux sont ses confrères flamands qui ne seraient guère heureux de devenir des avocats inscrits au barreau de Vilvorde ou de Hal.

Mme la ministre de la Justice n'est pas présente mais elle ne peut ignorer la loi. Elle sait que la seule existence de l'arrondissement judiciaire de Bruxelles-Hal-Vilvorde garantit les droits des francophones en matière de justice. Contrairement à ce que j'ai pu lire, scinder l'arrondissement et prétendre dans le même temps préserver les droits des francophones en matière de justice à Hal et/ou Vilvorde, est un non-sens.

C'est méconnaître les conséquences qui résulteraient de la scission au détriment des droits des francophones de la périphérie bruxelloise, et pas seulement de ceux des six communes à régime linguistique spécial mais aussi de tous ceux qui, bien au-delà, bénéficient de nombreux droits linguistiques au plan judiciaire, tant en matière civile que commerciale ou pénale, ou encore - ce qu'on ignore trop souvent

enkele bedreiging in voor het voortbestaan van Brussel-Halle-Vilvoorde. Vanuit juridisch oogpunt is er geen sprake van hoogdringendheid of dwang. Een "coup de force" zou alleen de toekomst van de federale regering in het gedrang brengen. Hoe het ook zij, indien het voortbestaan van Brussel-Halle-Vilvoorde ter discussie wordt gesteld, zijn ook de grenzen van het Brussels Gewest niet langer zeker.

Ik hoop dat de houding van een handvol burgemeesters die bereid zijn de wet te overtreden de Vlaamse politieke partijen niet zal beïnvloeden en de inoverwegingneming van het door de MR ingediende wetsvoorstel niet in de weg zal staan. In dat voorstel wordt immers een vreedzame oplossing aangereikt die de rechten van elke gemeenschap eerbiedigt, zodat het voor alle burgers, zonder onderscheid, een win-winsituatie wordt. Als men dat voorstel afwijst, dan kiest men voor de weg van het confederalisme of zelfs het separatisme.

Inzake de toekomst van het gerechtelijk arrondissement Brussel-Halle-Vilvoorde zijn de twee in uw regeringsverklaring vermelde scenario's onaanvaardbaar. Zij komen immers neer op een vorm van territoriale splitsing. Mochten enkel die scenario's in aanmerking worden genomen, dan zou er een ernstig politiek probleem rijzen.

De minister van Justitie kent ongetwijfeld de wet en weet dat, dankzij het bestaan van het gerechtelijk arrondissement Brussel-Halle-Vilvoorde, de Franstaligen van de Rand zowel in burgerlijke, handels- en strafzaken als in het raam van politieonderzoeken in opdracht van de procureur des Konings, op taalkundig vlak heel wat rechten genieten.

- dans le cadre des enquêtes policières ordonnées par l'office du procureur du Roi de Bruxelles-Hal-Vilvorde. Aujourd'hui, un francophone d'Overijse, de Grimbergen, de Vilvorde, voire même d'au-delà peut être entendu en français par un agent de la police fédérale relevant du service judiciaire de la police fédérale attachée auprès de l'office du procureur du Roi, comme témoin ou inculpé. Il est tout simplement convoqué au siège de la police fédérale à Bruxelles et entendu dans sa langue.

De **voorzitter** : Monsieur Maingain, mag de heer Muls U onderbreken?

01.28 Walter Muls (sp.a-spirit): Mijnheer de voorzitter, ik vernam graag van de heer Maingain hoever hij de grenzen dan wel zou willen zien gaan. Als ik de regeringsverklaring lees, wordt er aan de wet van 1935 over de belangen waarover hij het heeft, niet geraakt. Wat betreft het strafrecht mag een Franstalige die in Brugge moet verschijnen de Franse rechtspleging vragen en wordt de zaak naar het eerstvolgende arrondissement waar de Franse rechtspleging wordt toegepast verzonden. Een Vlaming die in Aarlen in een strafzaak voorkomt, kan de verwijzing vragen naar een Nederlandstalige rechtbank. Ik vraag mij dus af waar het probleem zit, tenzij u natuurlijk de idee hebt dat u eender waar in dit land in eender welke taal naar uw keuze kunt worden bediend. U hebt het bijvoorbeeld niet over de Duitstalige minderheid. U denkt maar in één richting, met name dat u, als u naar Knokke gaat en daar verwikkeld bent in een proces met een huurder, dit in uw taal moet gebeuren.

Er wordt aan de wet van 1935 niets gewijzigd en de rechten die Franstaligen en Vlamingen hebben in burgerlijke of correctionele procedures worden niet gewijzigd. Waar zit uw probleem?

01.29 Olivier Maingain (MR): C'est cela, monsieur Muls! Demain, en matière de procédure civile, pour commencer avec cela, le tribunal de première instance n'est plus à Bruxelles, mais à Hal ou à Vilvorde. Vous connaissez certaines règles de compétence territoriale qui sont parfois d'ordre public et un certain nombre de procédures, en raison du principe de la territorialité des langues, sur la base de la loi de 1935, feront que les procédures se dérouleront obligatoirement en néerlandais - alors qu'aujourd'hui, elles peuvent avoir lieu à Bruxelles, parce que le tribunal saisi siège à Bruxelles.

01.30 Walter Muls (sp.a-spirit): Maar neen, mijnheer Maingain. U bewijst daarmee dat u de wet van 1935 niet kent, want de taal wordt bepaald door de woonplaats en dat is altijd zo geweest.

01.31 Olivier Maingain (MR): Pas dans tous les cas. Et vous le savez très bien. Demandez aux avocats comment ils viennent devant les juridictions bruxelloises, procéder en français, parfois de commun accord entre les parties. Mais, fondamentalement, il n'y a jamais de problème quant à l'emploi des langues dès lors que l'on est à Bruxelles. Demain, je vous donnerai un autre exemple, monsieur Muls.

01.28 Walter Muls (sp.a-spirit): Jusqu'où voulez-vous aller? La déclaration gouvernementale prévoit que l'on ne touchera pas à la loi de 1935. En matière pénale, un francophone comparaissant devant un tribunal en Flandre peut demander le renvoi de l'affaire devant un tribunal francophone. Cela vaut également pour les Flamands comparaissant devant un tribunal francophone. Quel est, dans ce cas, le problème, à moins que vous souhaitiez que les justiciables puissent être jugés partout dans le pays dans la langue de leur choix?

01.29 Olivier Maingain (MR): U bent zoals ikzelf op de hoogte van de territoriale bevoegdheidsregels en bepaalde procedures die voortvloeien uit het territorialiteitsbeginsel inzake de talen, zoals bepaald bij de wet van 1935. Daardoor zullen de procedures verplicht in het Nederlands verlopen, terwijl dat vandaag in het Frans kan gebeuren omdat de bevoegde rechtbank in Brussel zetelt.

01.30 Walter Muls (sp.a-spirit): M. Maingain prouve qu'il ne connaît pas la loi de 1935. La langue est déterminée par le domicile. Il en a toujours été ainsi.

01.31 Olivier Maingain (MR): Niet altijd en dat weet u maar al te goed!

01.32 Walter Muls (sp.a-spirit): Wat is het fundamenteel probleem, mijnheer Maingain? Dat de wet van 1935 ook in taalexamen heeft voorzien om de rechters toe te laten daarom niet in een andere taal te zetelen, maar wel kennis te krijgen van getuigenverklaringen en stukken die in een andere taal werden opgesteld. Daar hebt u een probleem mee. Ik moet dat niet aan Brusselse advocaten gaan vragen: ik ben er zelf een!

01.33 Olivier Maingain (MR): Monsieur Muls, personnellement, je n'y vois aucun inconvénient! Demain, j'y reviendrai. Scinder dans l'arrondissement de Bruxelles-Hal-Vilvorde les juridictions de première instance pour que les affaires flamandes soient traitées de manière certaine par des magistrats exclusivement néerlandophones et les affaires francophones gérées exclusivement par des magistrats francophones ne me pose aucun problème. Les droits linguistiques des justiciables néerlandophones seront protégés en justice.

Je suis le premier - je l'ai déjà dit en son temps à M. Erdman qui m'interpellait à ce propos - à dénoncer la situation, selon laquelle des avocats flamands se présentent, par exemple, devant une chambre de la cour d'appel dite bilingue. Or, certains magistrats ne comprennent pas la plaidoirie en néerlandais. En effet, ces chambres devraient être exclusivement unilingues en néerlandais. Il est tout à fait normal qu'un justiciable soit entendu par des magistrats de sa langue, ayant une correcte compréhension de sa langue. Voilà pourquoi la loi a prévu que les magistrats ne peuvent siéger que dans la langue de leur diplôme.

Mais vous savez comme moi, monsieur Muls, qu'à l'heure actuelle, le chef de corps du tribunal de première instance de Bruxelles fait parfois siéger des magistrats dans l'autre langue, ce qui est contraire à la loi. Un jour d'ailleurs, il y aura des avocats pour interdire le recours sur cette base. Des procédures seront annulées. Je le souhaite de plus en plus ardemment. Je le souhaite à l'avantage des francophones ou des néerlandophones. Je ne demande qu'une chose, c'est que les procédures que les justiciables francophones doivent connaître le soient en français, je dirais même quel que soit leur lieu de domiciliation dans ce pays et que ce soit vrai pour les justiciables néerlandophones, quel que soit leur lieu de domiciliation également. Cela ne me pose aucun problème!

01.34 Bart Laeremans (VLAAMS BLOK): Mijnheer Maingain, ik hoor u graag zeggen dat u vindt dat Nederlandstaligen in het Nederlands gehoord moeten kunnen worden of dat hun zaak door Nederlandstalige rechters behandeld moeten kunnen worden.

01.32 Walter Muls (sp.a-spirit): Le problème est que la loi de 1935 prévoit des examens linguistiques pour permettre aux magistrats d'avoir accès aux dépositions de témoins et documents dans l'autre langue. Je n'ai d'ailleurs pas besoin des explications d'un avocat bruxellois sur l'état d'une question. J'en suis un moi-même.

01.33 Olivier Maingain (MR): Mijnheer Muls, ik heb er geen enkele moeite mee dat in het arrondissement Brussel-Halle-Vilvoorde, de rechtbanken van eerste aanleg worden gesplitst, zodat de Vlaamse zaken uitsluitend door Nederlandstalige en de Franstalige zaken uitsluitend door Franstalige magistraten zouden worden behandeld. De taalkundige rechten van de Nederlandstalige rechtsonderhorigen zullen worden beschermd.

Het is niet meer dan normaal dat een rechtsonderhorige wordt gehoord door magistraten die zijn taal volledig begrijpen. Daarom bepaalt de wet ook dat de magistraten alleen in de taal van hun diploma mogen zetelen.

U weet echter net zo goed als ik dat de korpschef van de Brusselse rechtbank van eerste aanleg vandaag soms magistraten in de tweede taal doet zetelen, wat wettelijk gezien niet kan. Dat zal onvermijdelijk tot de vernietiging van gerechtelijke uitspraken leiden. Ik vraag enkel dat de Franstalige rechtsonderhorigen, ongeacht hun woonplaats, recht zouden hebben op een Franstalige rechtspleging en de Nederlandstaligen, ongeacht hun woonplaats, op een Nederlandstalige rechtspleging. Ik heb daar geen enkel probleem mee!

01.34 Bart Laeremans (VLAAMS BLOK): M. Maingain estime que les néerlandophones doivent être entendus par des juges

Ik zou die link graag doorgetrokken zien naar het Hof van Cassatie en de Raad van State, want daar moeten wij vaststellen dat anderstalige rechters Nederlandstalige zaken behandelen, omdat er te weinig Nederlandstalige rechters zijn. De logica van wat u zegt, is dat u die dwaze pariteit bij het Hof van Cassatie en bij de Raad van State zou doorbreken.

Wij zijn bondgenoten op dat vlak. Ik ben heel blij dat u eindelijk zover denkt dat Nederlandstalige zaken zowel in eerste aanleg als in beroep, en dus ook in cassatie of bij de Raad van State, door Nederlandstalige rechters behandeld moeten worden.

Wij zullen dat onthouden en daarop zeker nog terugkomen.

01.35 Olivier Maingain (MR): Notre position est sans ambiguïté. Seule la compétence des autorités judiciaires ayant siège à Bruxelles garantit l'usage du français pour tous les francophones de l'arrondissement de Bruxelles-Hal-Vilvorde, où qu'ils soient établis et non seulement dans leurs rapports avec l'autorité judiciaire mais aussi – et c'est très important – avec les services de la police fédérale qui en dépendent.

Comme je viens de le dire, nous ne sommes pas opposés à un dédoublement linguistique des juridictions de première instance dans l'arrondissement judiciaire de Bruxelles-Hal-Vilvorde à l'unité territoriale ainsi maintenue. Deux tribunaux de première instance, deux tribunaux du commerce, deux tribunaux du travail, l'un de régime linguistique français, l'autre de régime linguistique néerlandais, voilà à nouveau une solution respectueuse du droit des justiciables de chaque Communauté, puisqu'il n'existe devant les juridictions bruxelloises aucune procédure bilingue et que la loi impose à chaque magistrat de ne connaître de contentieux que dans la langue de son diplôme. Sage précepte légal, malheureusement non respecté, ce qui est un autre déni de justice.

Je ne pourrais dès lors comprendre ni accepter que la ministre francophone de la Justice porte une réforme institutionnelle de l'arrondissement judiciaire qui signifierait un recul des droits des justiciables francophones dans tout cet arrondissement. J'attends une réponse claire sur cette question car cela pourrait déterminer mon vote cet après-midi. Soit le débat est ouvert et reprend d'autres scénarios que ceux évoqués dans la déclaration gouvernementale, et nous pourrions en discuter sereinement, soit on veut nous enfermer dans une formule qui piège les francophones et le problème politique sera irrémédiablement posé.

En ce qui concerne l'avenir de l'arrondissement électoral de Bruxelles-Hal-Vilvorde, l'arrêt de la Cour d'arbitrage ne nous impose aucune urgence ni contrainte. Que je sache, il n'est même pas d'arrêt de la Cour d'arbitrage qui nous pose des questions juridiques quant à l'avenir de l'arrondissement judiciaire: je le cherche en vain. Donc, quelle est la nécessité de revoir l'organisation de cet arrondissement? Par contre, il existe un problème quant à l'arriéré judiciaire et à sa résorption, plus particulièrement dans l'arrondissement de Bruxelles-Hal-Vilvorde. Cependant, je suis convaincu que le choix du gouvernement et de la ministre de la Justice n'est pas de conduire à des solutions qui remettraient en cause l'apaisement communautaire

néerlandophones. Voilà qui fait plaisir à entendre. Appliquons donc ce principe au Conseil d'Etat et à la Cour de cassation qui sont composés paritairement. Il faut supprimer cette parité. Je me réjouis de constater que cette revendication du Vlaams Blok est soutenue par M. Maingain.

01.35 Olivier Maingain (MR): Ons standpunt is volkomen duidelijk. De bevoegdheid van de gerechtelijke autoriteiten met zetel in Brussel is de enige garantie voor het gebruik van het Frans voor alle Franstaligen in het arrondissement Brussel-Halle-Vilvoorde, in hun betrekkingen met de gerechtelijke overheid en met de diensten van de federale politie.

Wij zijn niet gekant tegen een opsplitsing naar taalrol van de rechtbanken van eerste aanleg in het gerechtelijk arrondissement Brussel-Halle-Vilvoorde, dus met twee rechtbanken van eerste aanleg, twee rechtbanken van koophandel en twee arbeidsrechtbanken, telkens een van het Franse en een van het Nederlandse taalstelsel. Met die oplossing worden de rechten van de rechtzoekenden van elke Gemeenschap ons inziens gerespecteerd.

Ik zou niet kunnen aanvaarden dat de Franstalige minister van Justitie haar schouders zou zetten onder een institutionele hervorming van het gerechtelijk arrondissement waarmee getornd zou worden aan de rechten van de Franstalige rechtzoekenden in het hele arrondissement. Ik verwacht een duidelijk antwoord, dat bepalend zou kunnen zijn voor mijn stemgedrag bij de stemming deze namiddag.

Wat de toekomst van het

que garantit l'existence de l'arrondissement judiciaire de Bruxelles-Hal-Vilvorde.

Dans cette déclaration, le premier ministre a également invité le futur forum à se saisir d'un certain nombre de débats institutionnels longtemps évoqués: réforme du bicaméralisme, répartition de certaines compétences, cohabitation harmonieuse des populations francophones et néerlandophones à Bruxelles et dans la périphérie. Un lieu de débat et de dialogue est toujours nécessaire dans un Etat fédéral comptant trois Communautés linguistiques et trois Régions. Que les Régions et Communautés y soient associées relève d'une saine logique. Sur ces questions, on serait avisé de prendre son temps et d'évaluer d'abord le mode de fonctionnement actuel des institutions fédérales.

Mais là aussi, parlons avec franchise: les francophones veulent stabiliser l'Etat sur ses bases fédérales. Le discours malheureusement de plus en plus marqué voire majoritaire au Nord du pays tend à ce confédéralisme qui est un séparatisme qui ne dit pas son nom. A quoi bon songer à réformer le Sénat, à corriger quelques répartitions de compétences à la marge s'il n'y a pas d'abord de débat sincère sur ce qu'au Nord et au Sud du pays chacun veut quant à l'avenir institutionnel de la Belgique?

Nous sommes lassés des tromperies, des faux-semblants et des remises en cause unilatérales des accords institutionnels à peine conclus. Les circulaires du gouvernement flamand, l'incapacité de ses autorités à s'inscrire dans l'exigence démocratique des institutions européennes quant au respect des droits des minorités, la négation de Bruxelles comme Région à part entière, la volonté de rompre les solidarités entre les citoyens de ce pays, tous ces signaux négatifs ne nous amènent pas à travailler en confiance dans une nouvelle institution chargée de remodeler nos institutions.

C'est dire qu'il faudra du temps et, plus encore, des preuves tangibles du respect des accords conclus et de la parole donnée pour nous convaincre de faire du forum un lieu de réel dialogue entre Communautés. J'attends déjà comme signe tangible le respect des accords et notamment que la convention-cadre du Conseil de l'Europe pour la protection des minorités nationales reçoive dans notre droit interne sa pleine et entière application. Puisque le gouvernement et le parlement flamand seront représentés au forum, nous ne manquerons pas de les interpeller à ce propos.

Le premier ministre ne manque pas de volonté. Son courage personnel, même dans l'épreuve physique, mérite d'être salué. D'aucuns se demandent quel est encore l'état de forme du gouvernement belge. Ce n'est pas une bonne question, le premier ministre a fait la preuve de son dynamisme. Par contre, il est une vraie question, celle de savoir quel est encore l'état de forme de la Belgique dès lors qu'une Communauté a décidé de s'affranchir de toute autorité de l'Etat belge.

Si l'Etat belge ne peut pas faire respecter les mêmes principes démocratiques, les mêmes droits et devoirs à toutes ses entités communautaires et régionales, quelle serait encore la raison de cet Etat?

kiesarrondissement Brussel-Halle-Vilvoorde betreft, legt het arrest van het Arbitragehof ons dringende noch dwingende beslissingen op. Er is daarentegen wel degelijk een probleem met betrekking tot de gerechtelijke achterstand, inzonderheid in het arrondissement Brussel-Halle-Vilvoorde.

In zijn verklaring riep de eerste minister het toekomstige Forum er tevens toe op een aantal institutionele debatten naar zich toe te trekken, met name over de hervorming van het tweekamerstelsel, de verdeling van bepaalde bevoegdheden en de cohabitatie. Als we eerlijk zijn, moeten we echter toegeven dat de Franstaligen de federale grondslag van de staat willen versterken terwijl de Vlamingen eerder neigen naar het confederalisme, dat in feite neerkomt op een verholen separatisme. Eerst en vooral moet een eerlijk debat over de institutionele toekomst van België worden gevoerd.

Wij hebben genoeg van het bedrog, van de voorwendsels en van de eenzijdige herroeping van institutionele akkoorden luttele ogenblikken nadat ze werden bereikt. Als men ons wil overtuigen om het Forum tot een volwaardig overlegplatform tussen de Gemeenschappen uit te bouwen, zal men ons eerst het tastbare bewijs moeten leveren van het feit dat men de bestaande akkoorden naleeft en zijn beloftes waarmaakt. Eén mogelijkheid zou erin bestaan de Raamovereenkomst van de Raad van Europa voor de bescherming van de nationale minderheden met volledige toepassing in Belgisch recht om te zetten. Gezien de Vlaamse regering en het Vlaamse parlement in het Forum zullen zijn vertegenwoordigd, zullen wij niet nalaten hen hierover te interpellieren.

Het ontbreekt de eerste minister

La réponse nous sera donnée au forum.

geenszins aan wilskracht of dynamisme. Toch vragen sommigen zich af hoe het met de Belgische regering is gesteld nu een Gemeenschap heeft beslist zich aan het gezag van de Belgische staat te onttrekken.

Als de Belgische staat er niet in slaagt zijn Gemeenschappen en Gewesten dezelfde democratische beginselen te doen naleven en hen dezelfde rechten en plichten te verzekeren, wat is dan nog de bestaansreden van zo'n staat?

Het Forum zal ons het antwoord geven.

Le **président**: Je donne la parole à M. Devlies. De heer Devlies zal de laatste spreker zijn voor deze vergadering.

Cet après-midi, nous entendrons les orateurs suivants: M. Drèze, de heer Bogaert, Mme Marghem et M. Massin.

Mijnheer Devlies, u sluit de lijst van vanochtend af. Ik heb vannamiddag nog vier sprekers.

01.36 Carl Devlies (CD&V): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, de regering kondigde reeds sedert maanden een begroting in evenwicht aan. Het werkstuk dat ons eergisteren werd voorgesteld, is dan ook geen verrassing. De controle hierop is evenwel zo goed als onmogelijk omdat er geen cijfers worden voorgelegd met betrekking tot inkomsten of uitgaven. Het is een begrotingsdocument zonder cijfers en dus zonder mogelijkheid op controle door het Parlement.

Bovendien zijn er heel wat onzekerheden over de uitvoering van de begroting 2004. Deze voormiddag heeft collega Goutry gewezen op de problematiek in de gezondheidszorg en de tekorten die zich daar aandienen. Er zijn ook andere problemen die betrekking hebben op de begroting 2004, zoals bijvoorbeeld de transfers naar het Zilverfonds waarover opmerkingen werden geformuleerd door het Rekenhof en waardoor het netto te financieren saldo voor 2004 is toegenomen van 1,5 naar 2,8%.

Op basis van de cijfers van de regering is de begroting in evenwicht. Het gaat hier over de begroting van alle overheden gemeenschappelijk. De goede resultaten werden geboekt door de Gemeenschappen en Gewesten - 0,2% overschot - en de gemeenten - 0,1% overschot. De eigenlijke federale begroting sluit af met een tekort van 0,3%, wat overeenkomt met 870 miljoen euro. Dit is een zeer precair cijfer omdat het sterk afhankelijk is van de economische groei. Deze economische groei wordt geraamd op 2,5%. Dat is de absolute bovenzijde van alle ramingen die de voorbije maanden werden gepubliceerd. Er werd geen enkele marge ingebouwd. Men had bijvoorbeeld in een marge kunnen voorzien van 0,5% en een economische groei van 2% kunnen nemen, zoals men dat in het verleden deed toen minister Vande Lanotte werkte met het principe

01.36 Carl Devlies (CD&V): Si le gouvernement présente un budget en équilibre, il n'en mentionne pas les chiffres, ce qui empêche donc le Parlement de procéder à un contrôle.

Le budget 2004 pose, outre le problème des soins de santé évoqué par M. Goutry, encore d'autres problèmes. C'est ainsi que l'on peut citer les transferts vers le Fonds de vieillissement dont le solde net à financer avant 2004 est passé de 1,5% à 2,8%.

Le budget fédéral proprement dit, sans ceux des régions et des communes, se clôture par un déficit de 0,3%, soit 870 millions d'euros. La croissance économique est estimée à 2,5%, le chiffre le plus élevé publié ces derniers mois. Aucune marge n'a donc été prévue. Qu'en est-il du hamster doré du ministre Vande Lanotte?

La limitation du déficit à 0,3% n'a été rendue possible que par l'introduction de toute une série

van de goudhamster. De goudhamster diende een soort buffer te vormen voor de conjunctuurproblemen.

Het resultaat van de federale begroting 2005, min 0,3%, was enkel mogelijk dankzij de verhoging van een hele reeks lasten, al dan niet in de vorm van een belastingverhoging. Zo is er bijvoorbeeld de hogere heffing op de wegwerpverpakkingen. Die heffing stijgt met 50%, wat een bijkomende opbrengst oplevert van 130 miljoen. Ik wens toch te signaleren dat de verhoging van deze heffing strijdig is met de wet op de ecoboni die in werking is getreden op 1 april 2004 en die bepaalt dat een herziening van de bijdragen slechts een maal per jaar mogelijk is, ten vroegste vanaf april 2005. In elk geval zal de verhoging van deze heffing een onaangename verrassing zijn voor de betrokken bedrijven en de consumenten voor wie deze lastenverhoging zal resulteren in een hogere prijs. Men weet dat consumenten zich zullen gedragen overeenkomstig deze gewijzigde prijzen.

Trouwens, de berekeningen van de regering zijn ook gebeurd op basis van een ongewijzigd aankoopbedrag.

In de begroting 2005 zijn niet alleen lastenverhogingen ingeschreven, maar ook verschuivingen van uitgaven in de toekomst. Het meest frappante voorbeeld werd reeds toegepast in de begroting van 2004 en heeft betrekking op de kosten van de fiscale hervorming, waar de bedrijfsvoorheffing voor gehuwden vooral niet wordt aangepast aan de nieuwe belastingtarieven. Dat betekent in concreto dat een bedrag van 920 miljoen euro in het jaar 2004 niet werd uitgekeerd aan de belastingplichtigen en wordt doorgeschoven naar het jaar 2006. Voor de begroting-2005 wordt dezelfde procedure gebruikt. Dat betekent dat ongeveer 1 miljard euro wordt doorgeschoven naar de begroting 2007. De begroting 2007 is dus reeds zwaar gehypothekeerd door het feit dat op dat ogenblik de kosten van de vergrijzing zullen beginnen door te wegen, dat er een toenemende transfer zal zijn naar Gemeenschappen en Gewesten en dat het rentevoordeel wegvalt in 2007.

Daarbovenop komt de voortdurende verslechtering van het primaire saldo, dat in 2002 onder de 7% daalde, in 2003 onder de 6% en in 2005 reeds onder de 5%, meer bepaald 4,5%. Dat is lager dan het bedrag dat opgenomen is in het stabiliteitspact, meer bepaald 4,8%. Nochtans werd die 4,8% te halen primair saldo overeenkomstig het stabiliteitspact reeds driemaal herzien door de regeringen Verhofstadt I en II. Het gaat namelijk over het derde stabiliteitspact, waarvoor de normen en doelstellingen steeds maar verzwakt zijn. Zelfs die bijzonder zwakke doelstellingen worden dus niet gehaald in het jaar 2005. Men is dan ook niet conform de afspraken met de Europese Unie.

De oorzaak van die structurele verslechtering is heel gemakkelijk te duiden. Als men de uitgaven bekijkt in de periode 1990-2004, dan stelt men vast dat de uitgaven van de federale overheid toegenomen zijn met 20%, terwijl in dezelfde periode de economische groei slechts is toegenomen met 14%, dus een verschil van 6% waarvoor de financiering blijkbaar ontbreekt.

Een hoofdstuk dat ontbreekt in de beleidsverklaring, is het hoofdstuk over het Zilverfonds. In het verleden was dat het paradepaardje van

d'augmentations des charges. C'est ainsi que la taxe sur les emballages à usage unique augmente de pas moins de 50%, ce qui doit rapporter 130 millions d'euros. Cette augmentation est contraire à la loi du 1er avril 2004 sur les écoboni qui prévoit que les montants ne peuvent être revus qu'une fois par an, à partir d'avril 2005 au plus tôt.

En outre, si l'équilibre budgétaire a pu être atteint, c'est en reportant un certain nombre de dépenses. Le précompte professionnel pour les personnes mariées n'a pas été adapté au nouveau taux d'imposition. La plupart des dépenses, environ 1 milliard d'euros, seront donc imputées au budget 2007, qui subira déjà fortement la pression du coût du vieillissement.

Le solde primaire se détériore sans cesse et descendra même jusqu'à 4,5% en 2005, ce qui va à l'encontre des engagements contractés à l'égard de l'Union européenne. Cette situation trouve son origine dans l'augmentation de 20% des dépenses fédérales entre 1990 et 2004, alors que la croissance économique n'a augmenté que de 14% au cours de la même période. La déclaration gouvernementale ne dit mot au sujet du Fonds de vieillissement, se bornant à préciser que l'alimentation de ce fonds est prévue à partir de l'année 2007. Ce sera donc l'affaire d'un prochain gouvernement.

Le premier ministre s'est référé hier à M. Trichet, de la Banque centrale européenne, qui aurait fait l'apologie de la politique budgétaire menée dans notre pays et s'étonnerait des critiques formulées à ce sujet. Si cela s'avère exact, M. Trichet serait bien inspiré de lire le rapport de la Banque nationale de Belgique pour l'année 2003 qui fait état d'un déficit structurel de 0,9%. J'attire

de regering. Nu lezen wij over het Zilverfonds enkel dat men zal voorzien in de stoffering van het Zilverfonds vanaf het jaar 2007. Men schuift dat dus door naar een volgende regering, die dan ook zal moeten vaststellen dat zij te maken heeft met een lege doos. Daarover hebben wij reeds vroeger gediscussieerd.

Gisteren in het debat heeft de eerste minister verwezen naar de verklaringen van de heer Trichet van de Europese Centrale Bank. De heer Trichet vond het begrotingsbeleid dat in België werd gevoerd formidabel. De heer Trichet was ook verwonderd dat het mogelijk was dat er kritiek werd geformuleerd op die begroting. Dat heeft de eerste minister hier gisteren verteld. Ik hoop dat dat een waarheidsgetrouw citaat is.

Ik zou, zowel eerste minister Verhofstadt, als de heer Trichet, toch de raad willen geven om eens het verslag van de Nationale Bank van België te lezen over het jaar 2003. Dan zal men vaststellen dat het hoera-geroep van de meerderheid minstens genuanceerd dient te worden. De Nationale Bank zegt in haar rapport over het jaar 2003 namelijk zeer duidelijk dat er een structureel tekort van 0,9% bestaat in de begroting van het jaar 2003. Verder verwijs ik ook graag naar de diverse waarschuwingen die geformuleerd werden door de Europese Commissie, het Internationaal Monetair Fonds en de OESO, tijdens de voorbije jaren.

Dit waren enkele algemene beschouwingen. Ik maak graag van de gelegenheid gebruik om enkele vragen te stellen.

Mijn eerste vraag heeft betrekking op het versterken van het ondernemerschap op het gebied van de vennootschapsbelasting. De Belgische tarieven behoren ondertussen tot de hoogste van Europa. De minister van Financiën is zich daarvan bewust en heeft in de commissie voor de Financiën aangekondigd dat het tarief zou worden gereduceerd tot 30%. De eerste minister ging een stap verder in een aantal publieke verklaringen enkele maanden geleden. Hij zei niet alleen dat het minder dan 30% moest zijn, maar ook dat het uitgevoerd moest worden binnen de kortste termijn. Welnu, ik vind in de regeringsverklaring niets over de verlaging van deze tarieven. Ik zou graag het standpunt van de regering hierover kennen, zowel het standpunt van de minister van Financiën als dat van de eerste minister. Hij wenste duidelijk verder te gaan dan zijn minister van Financiën.

Mijn tweede vraag heeft betrekking op het verkeersboetefonds. Daarover lees ik dat het op hetzelfde peil wordt gehouden als in 2004. Wat bedoelt men hiermee in feite? Betekent dit dat het bedrag constant zal worden gehouden of zal men dezelfde formule hanteren als vorig jaar, wat zou betekenen dat het bedrag van het fonds bepaald zal worden door de meeropbrengsten van boetes geïnd in 2004? Ik merk terloops op dat CD&V een alternatief voorstel heeft om de helft van de boete-inkomsten te laten terugvloeien naar de politiezones.

Mijn tweede vraag over het verkeersboetefonds heeft betrekking op het ristornosysteem. In concreto werd 83% van de meeropbrengsten geïnd op Vlaamse wegen, maar werd slechts 57% van het fonds uitgekeerd aan Vlaamse politiezones. Per Vlaming gaat er 6,35 euro in het verkeersboetefonds, maar er gaat slechts 4 euro uit het

également votre attention sur les avertissements adressés à la Belgique par la Commission européenne, le Fonds monétaire international et l'OCDE.

Quelques questions, pour terminer. Les taux appliqués en Belgique pour l'imposition des sociétés sont parmi les plus élevés d'Europe. Le ministre des Finances et le premier ministre veulent remédier à cette situation mais leurs déclarations ne sont pas concordantes. Je souhaiterais connaître le point de vue du gouvernement, tant celui du ministre des Finances que celui du premier ministre, qui souhaite aller plus loin semble-t-il.

Qu'entend-on exactement lorsqu'on affirme que le fonds des amendes routières sera maintenu au niveau de 2004? Je signale au passage que le CD&V propose de faire refluer la moitié des recettes provenant des amendes vers les zones de police. Et, toujours à propos de ce fonds, je constate que celui-ci instaure un nouveau transfert, de près de 14 millions d'euros, en faveur de la Wallonie et Bruxelles: en effet, 6,35 euros par habitant flamand vont au fonds des amendes routières, alors que 4 euros seulement en reviennent. La ministre flamande de la Mobilité, Mme Van Brempt, estime que ceci n'est pas correct. Quelle est la position du ministre fédéral, M. Landuyt, et quelles initiatives prendra le gouvernement fédéral pour mettre un terme à ce transfert?

Les communes flamandes perdent 350 millions d'euros – 5% de leurs recettes, en moyenne – à la suite de la libéralisation des marchés de l'électricité et du gaz. Le gouvernement fédéral leur a promis une compensation via le prélèvement Elia. Quand les communes recevront-elles ces compensations?

verkeersboetefonds. In totaal gaat het over een nieuwe transfer van ongeveer 14 miljoen euro naar Wallonië en Brussel. De Vlaamse minister van Mobiliteit, Van Brempt, vindt dat dit niet correct is. Dat is erg beleefd geformuleerd. Ik zou graag weten wat het standpunt is van de federale minister Landuyt over deze materie en welke initiatieven genomen zullen worden door de federale regering om deze transfer, die iedere objectieve basis mist, te beëindigen.

Ten slotte heb ik nog een vraag met betrekking tot de situatie van onze gemeenten. Door de liberalisering van gas en elektriciteit verliezen de Vlaamse gemeenten 350 miljoen euro per jaar. De federale regering beloofde reeds in 2002 dat de gemeenten gecompenseerd zullen worden voor het verlies aan elektriciteitsdividenden. Door de regering werd vervolgens beslist om dat te doen in de vorm van een Elia-heffing. CD&V ging daarmee niet akkoord en stelde voor dat te doen via het BTW-compensatiefonds.

Voor de gemeenten is het echter doorslaggevend om gecompenseerd te worden en om de inkomsten te krijgen. Gemiddeld verliezen de Vlaamse gemeenten 5% van hun inkomen door de liberalisering van gas en elektriciteit. De federale regering heeft zich formeel ertoe geëngageerd - en heeft daarvoor trouwens ook een artikel opgenomen in de programmawet van 2002 - om de gemeenten volledig te compenseren voor het verlies aan elektriciteitsdividenden. Welnu, ik heb hierover niets gevonden in de beleidsnota. Mijn vraag is zeer eenvoudig en zeer duidelijk: wanneer zullen de gemeenten de beloofde compensaties ontvangen?

Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, tot zover enkele bedenkingen en vragen. Ik weet niet of het aanwezige lid van de regering hierop onmiddellijk het gepaste antwoord kan geven. Indien dat niet het geval is, dan vraag ik dat mijn vragen beantwoord zouden worden vóór het einde van het debat.

De **voorzitter**: Mijnheer Devlies, ik dank u, omdat u hebt gewisseld met uw collega Bogaert, die straks aan het woord zal komen. Collega's, het is nu 12.45 uur. Ik vind dat onze ochtendvergadering hier kan eindigen. Vanmiddag om 14.30 uur komt eerst de heer Bogaert aan het woord.

Après viennent M. Drèze, M. Massin et Mme Marghem, qui sera la dernière dans le débat général. Puis il y a une réponse de Mme Van den Bossche à Mme D'hondt.

Ik begin de middagvergadering om 14.30 uur, omdat de Conferentie van voorzitters bijeenkomt om 13.45 uur. Ik bedank de diensten en wens iedereen smakelijk eten.

De vergadering is gesloten.
La séance est levée.

De vergadering wordt gesloten om 12.47 uur. Volgende vergadering donderdag 14 oktober 2004 om 14.30 uur.

La séance est levée à 12.47 heures. Prochaine séance le jeudi 14 octobre 2004 à 14.30 heures.

ANNEXE**BIJLAGE****SÉANCE PLÉNIÈRE****PLENUMVERGADERING****JEUDI 14 OCTOBRE 2004****DONDERDAG 14 OKTOBER 2004****DECISIONS INTERNES****INTERNE BESLUITEN****PROPOSITIONS****VOORSTELLEN****Demandes d'avis au Conseil d'Etat****Verzoeken om advies van de Raad van State**

Le président de la Chambre a demandé l'avis du Conseil d'Etat:

- par lettres du 16 juillet 2004, sur les propositions de loi suivantes:

. la proposition de loi de MM. Tony Van Parys et Jo Vandeurzen instaurant le régime des repentis (n° 51 358/1);

. la proposition de loi de Mme Martine Taelman et MM. Alfons Borginon et Claude Marinower instaurant un régime pour les collaborateurs de justice (n° 51 399/1);

. la proposition de loi de MM. Hans Bonte, Willy Cortois, Herman Van Rompuy, Walter Muls et Geert Bourgeois modifiant les lois électorales en vue de scinder la circonscription électorale de Bruxelles-Hal-Vilvorde (n° 51 333/1);

. la proposition de loi de MM. Servais Verherstraeten et Dirk Claes et Mme Simonne Creyf modifiant la loi du 23 mars 1989 relative à l'élection du Parlement européen en vue de fixer le nombre de sièges à répartir entre les collèges électoraux et de scinder la circonscription électorale de Bruxelles-Hal-Vilvorde (n° 51 632/1);

. la proposition de loi de MM. Bart Laeremans, Filip De Man et Gerolf Annemans scindant la circonscription électorale de Bruxelles-Hal-Vilvorde pour l'élection du Parlement européen (n° 51 1040/1);

- par lettre du 7 septembre 2004, sur la proposition de loi de M. Patrick De Groote modifiant le Code électoral (n° 51 62/2).

Pour information

Demande d'avis au Conseil supérieur des Invalides de Guerre, des Anciens Combattants et Victimes de Guerre

De voorzitter van de Kamer heeft het advies van de Raad van State gevraagd:

- bij brieven van 16 juli 2004, over de volgende wetsvoorstellen:

. het wetsvoorstel van de heren Tony Van Parys en Jo Vandeurzen tot invoering van een spijtoptantenregeling (nr. 51 358/1);

. het wetsvoorstel van mevrouw Martine Taelman en de heren Alfons Borginon en Claude Marinower betreffende de invoering van een regeling van mededewerkers met het gerecht (nr. 51 399/1);

. het wetsvoorstel van de heren Hans Bonte, Willy Cortois, Herman Van Rompuy, Walter Muls en Geert Bourgeois tot wijziging van de kieswetgeving, met het oog op de splitsing van de kieskring Brussel-Halle-Vilvoorde (nr. 51 333/1);

. het wetsvoorstel van de heren Servais Verherstraeten en Dirk Claes en mevrouw Simonne Creyf tot wijziging van de wet van 23 maart 1989 betreffende de verkiezing van het Europees Parlement met het oog op de vastlegging van het aantal te verdelen zetels over de kiescolleges en de splitsing van de kieskring Brussel-Halle-Vilvoorde (nr. 51 632/1);

. het wetsvoorstel van de heren Bart Laeremans, Filip De Man en Gerolf Annemans tot splitsing van de kieskring Brussel-Halle-Vilvoorde voor de verkiezing van het Europees Parlement (nr. 51 1040/1);

- bij brief van 7 september 2004, over het wetsvoorstel van de heer Patrick De Groote tot wijziging van het Kieswetboek (nr. 51 62/2).

Ter kennisgeving

Verzoek om advies van de Hoge Raad voor Oorlogsinvaliden, Oud-Strijders en Oorlogsslachtoffers

Par lettre du 20 septembre 2004, le président de la Chambre a demandé l'avis du Conseil supérieur des Invalides de Guerre, des Anciens Combattants et Victimes de Guerre sur la proposition de loi de M. François-Xavier de Donnea modifiant l'article 15 de la loi du 11 avril 2003 prévoyant de nouvelles mesures en faveur des victimes de guerre (n° 1306/1 – 2003/2004).
Pour information

Bij brief van 20 september 2004 heeft de voorzitter van de Kamer het advies van de Hoge Raad voor Oorlogsinvaliden, Oud-Strijders en Oorlogsslachtoffers gevraagd over het wetsvoorstel van de heer François-Xavier de Donnea tot wijziging van artikel 15 van de wet van 11 april 2003 houdende nieuwe maatregelen ten gunste van de oorlogsslachtoffers (nr. 1306/1 – 2003/2004).
Ter kennisgeving